

“Farkınız Okumak Olun”
İKRA

İlim kültür
ve rahmet
derneği
bülteni

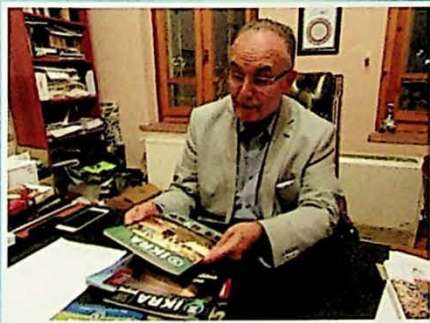
ÜCRETSİZDİR

Yıl:11 • Sayı:43 • Ekim-Kasım-Aralık 2017 • www.lkrademegi.com

**EVET
EĞİTİM**

**AMA
NASIL**

Röportaj /AHMET TURAN ARSLAN
**Fatih Sultan Mehmet
Vakıf Üniversitesi
İslâmî İlimler Fakültesi Dekanı**

Yeni Bir Eğitim Sezonuna
Bismillah!

Sakarya/Kocaeli'de
**İKRA Derneği Temsilciliği'ne
Doğru...**

BİR MAR

"ucuz, kaliteli, güvenilir alışveriş"

Ciğerci Hacı Basri Oğulları

CİĞERCİ BƏSRİ DÖNER
KAHVALTIDA LİDER

CİĞERCİ BƏSRİ DÖNER
KAHVALTIDA LİDER

Kapalıçarşı

Telefon : (0212) 511 95 54

Beyazıt/Gedikpaşa

Telefon : (0212) 517 27 93

Esenler

Telefon : (0212) 646 43 44

Bayrampaşa

Telefon : (0212) 565 44 54

www.cigercibasri.com

Bâbu's-selâm

Farkları Eğitim

Bugün dünyanın en ileri teknolojilerini geliştirmiş kişi, topluluk ve ülkeler ile bu alanda en ilkel denebilecek seviyede kalmış olanlar; sahip oldukları imkânları en verimli şekilde kullanıp, bundan maksimum faydayı sağlayanlar ile belki başkalarından çok daha büyük imkân ve kaynaklara sahip oldukları halde sefalet ve yoksulluk içinde kıvrananlar; dünyanın gittiği istikâmeti öngörüp, buna uygun tedbirleri alarak müreffeh ve aydınlık bir geleceğe uyananlar ile rüzgârın önündeki bir yaprak gibi hep başkalarının senaryolarındaki figüranları oynadıklarından kaybetmeye mahkûm olanlar... arasında, yaratılıştan gelen bir akıl, düşünme kapasitesi ve fiziksel üstünlük farkı yoktur.

Bugün dünyanın her yerinde ahkâm kesen Amerikalıların, müdahale ettikleri ve istedikleri gibi yönlendirdikleri ülkelerin insanlarından akıl kapasitesi daha yüksek değildir. Avrupa'nın en uç köşelerinden birindeki bir adada bulunmasına rağmen dünyanın her yerini sömürebilecek bir düzen kurmuş olan İngilizler, sömürdükleri ve zenginliklerini yağmaladıkları ülkelerin insanlarından daha üstün düşünme ve planlama yetisine sahip değildir. Üç-beş milyonluk nüfusa sahip İsraililerin, yüzlerce milyonluk nüfusa sahip Müslüman toplumların ortasında, her gün onların kutsallarına saldırması ve kanlarını akıtması, onların fiziksel olarak süper bir güce sahip olmalarından kaynaklanmıyor.

Aksine sömüren ve sömürülen, ezen ve ezilen, gelişmiş olan ve geri kalanlar, bireysel olarak aynı özelliklere ve aynı kapasiteye sahiptir. Bireyler arasında değişik alanlarda kapasite farklılıkları olsa da, bu bir bütün olarak toplumlar arasında değil, aynı topluluktaki bireyler arasındadır. Yani her toplumda diğerlerine göre daha iyi planlama yapabilen, daha iyi sanat icra eden, daha çabuk öğrenebilen, fiziksel olarak daha güçlü olanlar... bulunabilir. Ama bunlar her toplumda vardır. Dolayısıyla yaratılış ve kapasite olarak, dünyanın en ileri toplumlari ile en geri toplumlari arasında bir fark yoktur.

Bunun en açık delili; her açıdan geri kalmış ülke ve toplumlara mensup bireylerin, gelişmiş ülkelerde yetişme ve eğitim fırsatı bulduklarında, o ülkelerin en başarılı bilim adamları, düşünürleri, sanatçıları, sporcuları vs. olabilmeleridir. Kendi ülkesinde ve toplumunda kömür, ama gelişmiş ülkelerde mücevher... Kendi ülkesinde elifi mertek sanacak bir ümmi, ama Amerika'da, Avrupa'da Nobel ödüllü bir bilim adamı... Niçin?

Kısaca ve kestirmeden ifade edersek, bunun cevabı, "eğitim"dır. Çünkü kendi ülkelerinde, taşıdıkları potansiyelleri ortaya çıkaracak, yeteneklerini keşfedip bir katma değer olarak toplumunun ve ülkesinin hizmetine sunacak bir eğitim anlayışından ve eğitim sisteminden mahrum kalmaktalar. Sahip oldukları potansiyeller, kuvveden fiile intikal edememekte, bireysel çabalar ortak bir havuzda toplanmamaktadır. Eğitim ve okumak deyince, bunu sadece resmi okullarda yapılan bir tahsil süreci olarak anlamak da belki yapılan ilk ve en önemli hatadır. Dolayısıyla yediden yetmişe herkesin bilgiye ve kitaba yönelmesini sağlayamayan, yeteneklerine ve kabiliyetlerine göre evlatlarını en iyi şekilde yetiştirip, dünyanın en gelişmiş toplumlarıyla boy ölçüşebilecek seviyeye getiremeyen toplumların, isimlerinin başında yer alan "geri kalmış" sıfatlarını silebilmeleri, sömürülmekten ve fakirlikten kurtulabilmeleri sadece hayal olur.

Elbette eğitim sadece teknolojik ilerlemeyi, maddi gelişmişlik ve refahı sağlayan tek kanatlı bir araç değildir. Bir dilim ekmeğini bölüşebilecek bir erdeme, komşusu aç iken tok uyuyamayacak bir inceliğe, dünyanın en uzak köşesindeki bir feryadı kalbinin ve vicdanının en derinlerinde hissedecek bir duyarlılığa sahip olmak da bir eğitimin sonucudur. Ve eğitimin bu boyutunun ihmal edilmesi karşımıza kana, gözyaşına, açlığa ve sefaletle gark olmuş günümüz dünyasını çıkartır. Rabbim bizleri, Allah'ın adıyla okuyan, hikmetle yoğrulmuş bilgiye sahip olan, dünya ve âhiretini mamur edenlerden eylesin.

Selam ve dua ile...

Av. Halil KENDİR
İKRA Derneği
Yayın Kurulu Başkanı

Sayı: 43 Ekim - Kasım - Aralık 2017
Bu yayın İlim Kültür ve Rahmet (İKRA) Derneği
Bültenidir.
3 ayda bir yayınlanır.
Ücretsizdir.

İlim Kültür ve Rahmet (İKRA) Derneği
adına Sahibi ve Sorumlu Müdürü
Av. Emin Atalay

Yayın Kurulu
Halil Kendir - Erdoğan Aydın
İlhan Uluç - Hakan Uluç
Levent İçsen - Vural Erce
Feyyaz Kalkan - Ahmet Fuat Yahyaoğlu
Mehmet Ali Tekinalp

Reklam
Emin Atalay GSM: 0554 651 43 43

Sekreteryâ
Erdoğan Aydın

Basıldığı Yer
GD Ofset
0212 671 91 00

Tasarım
Klon Ajans

Adres
Çınar Mah. 5/2 Sk. No:8 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 434 04 87 - 0212 562 54 44
www.ikradernegi.com

Dergimiz Bağcılar Basın Savcılığının 2007/24 sayılı
evrak bilgileriyle basılmaktadır.
Dergimiz bu sayıda 4.000 adet basılmıştır.

11

RÖPORTAJ: AHMET TURAN ARSLAN
BİR ÇOCUK YETİŞTİREBİLMEK...

22

YENİ BİR EĞİTİM SEZONUNA BİSMİLLAH!

32

İKRA ANADOLU

- 03 Kitap Tanıtımı / Kur'an-ı Kerimden Ayetler ve İlmî Gerçekler Dr. Haluk NURBAKİ
- 04 Ahmet EFE / İslam'da Eğitim Ne Zaman Başlar, Nasıl Olur?
- 05 Mehmet ÇELİK / İslam Ülkelerindeki Eğitimde İmam Hatip Modeli
- 07 Ahmet YAPICI / Evden Okula Çocuk
- 09 Abdurrahman ATALAY / Çocuğun Fiziksel Gelişimi ve Kişilik Eğitimi
- 20 İlim ve Alim: Bir Kitap Dostu Ali Yakup CENKÇİLER
- 21 Merkez Haberler
- 24 Merkez Haberler / Hanımlar
- 26 Şubelerden Haberler / Bağcılar
- 27 Şubelerden Haberler / Güngören-Tuna
- 28 Şubelerden Haberler / Esenler
- 30 Kitapla Hayatı Değişenler: Mehmet SEVİNÇ
- 31 Kınama / Arakan'da Zulüm Var!

KUR'ÂN-I KERİMDEN AYETLER VE İLMİ GERÇEKLER DR. HALUK NURBAKİ

KİTAP
TANITIMI

Vural
ERCE

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.s.)'e; "Ya Resulullah her Peygamberin bir mucizesi var. Sizin mucizeniz nedir?" diye sorulduğunda: "Kelimetullahtır" buyurmuşlardır. Bu nedenle Kur'an-ı Kerim'in bütün ayetleri daima diridir ve yaşarlar. Kur'an-ı Kerim'in yüceliğini bütün insanlar ömürleri boyunca uğraşsalar yine de O'nu anlatmaya güçleri yetmez.

Kur'an dışında tüm yazılanlar eskimeye, hükümlerini yitirmeye mahkumdur. Kur'an-ı Kerim'deki ilmî gerçeklerin aydınlatıldığı ender kitaplardan biri olan "Kur'an-ı Kerim'den Ayetler ve İlmî Gerçekler" isimli kitabımız Rahmetli Dr. Haluk Nurbaki'nin kaleminden çıkmış uzun yıllar süren bir emeğin karşılığıdır.

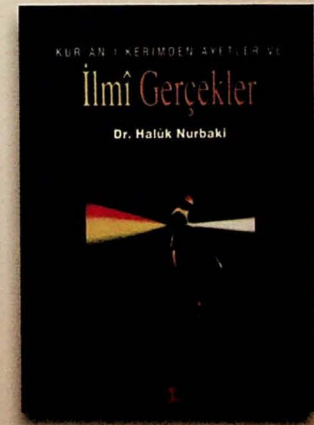
Yazarımızın bu değerli eseri nasıl büyük bir titizlikle hazırladığını, "Tefsirler ve yorumların en sıhhatlisi, ayetlerin diğer ayetlerle, ayetlerin hadislerle veya ashabın sözleriyle yapılandır" sözü ile okuyucunun aradığı samimiyet ve doğruluk ortaya çıkıyor.

Kur'an-ı Kerim'in bilimsel mucizeleri ile ilgili her dönemde araştırma yapılmış ve her araştırma neticesinde yeni bir mucize keşfedilmiştir. Her gelen nesil onda yeni bir hikmet bulmuştur.

Bu değerli eserde, günümüz fiziği ve astrofiziği ile ilgili tüm yayınlar tarandıktan sonra 'inanılır bilimsel gerçekler' büyük bir titizlikle, her yaşta kişinin anlayabileceği bir dil ile hazırlanmıştır.

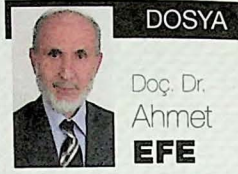
Bu güne kadar yapılan bilimsel araştırmalarda ilgi odağı olmuş: Atmosferin Sırları, Karadelikler, Gebe kalma mucizeleri, Evrenin Yaratılışı, Yedi Kat Gökler, İnsanın ve Hz. Adem'in Yaratılışı, Dağların Sırrı, Anne Sütünün Önemi ve Hz. İsa'nın Babasız Doğuş Mucizesi gibi konuların ayetler ışığında Dr. Haluk Nurbaki'nin yorumlarını bulacaksınız.

Kur'an bilime kılavuzluk eden bir din kitabıdır. Bilim, İslam dininin emir ve yasaklarını hızla doğrulamakta ve tasdik etmektedir. Milli ve manevi değerlerimizi az, öz ve doğru muhteva ile okuyucuya sunma amacıyla hazırlanmış 343 sayfadan ibaret Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları tarafından kazandırılan bu değerli eseri ilk fırsatta okumanızı tavsiye ediyoruz.

İSLAM'DA EĞİTİM NE ZAMAN BAŞLAR, NASIL OLUR?

DOSYA

Doç. Dr.
Ahmet
EFE

1. Bir canlıyı eğitmekten maksat, ona arzu edilen düşünce ve davranışları kazandırmaktır. İnsanın fitratı bir hadde kadar bu anlamda eğitimi kabul müsaittir. Sevgili Peygamberimizin: "Her doğan İslam fitratı üzere doğar, sonra ebeveyni onu ya Yahudi yapar, ya Hristiyan veya Mecusi" sözü insanın eğitim yolu ile bir ölçüye kadar istenilen kalıba sokulabileceğinin şer'î bir delilidir. İnsanı eğitmek mümkün olmasaydı Allah'ın (cc) Peygamberler göndermesi, emir ve yasaklar bildirmesi, abesle iştiğal olurdu. Bazılarının: "Ne yapayım Allah benim huyumu böyle yaratmış." demeleri haklı olurdu, yaptıklarının hesabını sormak mümkün olmazdı. İnsan "sorumlu ve mükellef" bir varlık olduğu, hem beşerî hem de İlahi nizamda kabul edildiğine göre, eğitilebilecek bir varlık demektir. Bu ne zaman başlar?

2. Tecrübeler, gözlemler ve bilimsel araştırmalar eğitimin erken yaşlarda başlaması gerektiğini gösteriyor. Dinimizde de durumun böyle olduğunu görüyoruz. Nitekim Lokman'ın oğluna yaptığı tavsiyeleri, biz de istifade edelim diye Rabbimiz Kitab-ı Kerim'inde bize bildirmiş. Lokman orada taşgîr sigasiyle "yavrucuğum" diye söze başlıyor. Bu üslup küçük yaşta olanlara hitap ederken kullanılır. Buradan anlaşılıyor ki eğitim-öğretim küçük yaşta başlar. Efendimiz'in: "Çocuklarınıza yedi yaşında namaz kılmalarını emredin" hadisi de bunun zamanını bildiriyor. Ağaç yaş iken eğilir, demir tavında dövülür gibi deyimler de eğitim yaşının erken yaşlarda olduğuna işaret ediyor.

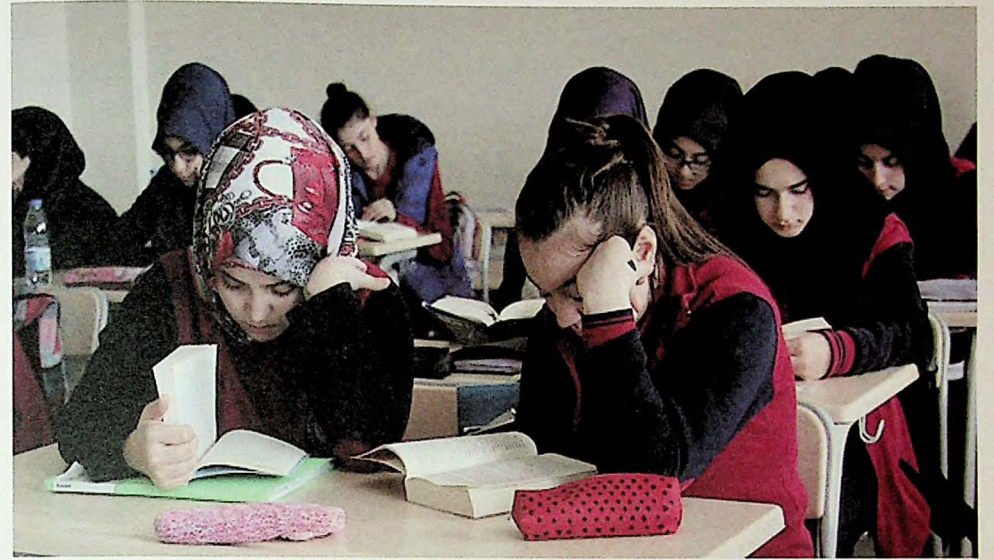
3. Eğitimde Örneklik:

Rasûlullah (sav) namaz kıldı ve nasıl kılınacağını gösterdi, sonra: "Namazı benden gördüğünüz gibi kılın" buyurdu, hac yaptı sonra: "Haccı benden gördüğünüz gibi yapın" buyurdu. Buradan anlıyoruz ki uygulamalı eğitimde "örnek" metodu etkili bir metottur. Bunu evimizde uygularsak bereketli sonuçlar vereceğine inanıyorum: Abdestimizi çocuklarımıza göstererek alırsak abdesti öğrenirler. Namazı seccadede kılırsak kibleyi öğrenirler.

Takke giyer, tesbih çekersek ibadet sembollerini öğrenirler. Kur'an'ımızı onların göreceği şekilde ve sesli okursak Kur'an sesine ve lafızlarına âşinalık kazanırlar. Yemeği yerde oturarak yersek diz üstü oturmayı öğrenir, namazda otururken rahat otururlar. Yemeğe başlarken besmeleyi açıktan çekelim ki besmeleyi öğrensinler. Sağ elimizle ve ortak tabakta önümüzden yiyelim ki bu âdâbı öğrensinler. Rasûlullah öyle buyurdu: "Çocuk! Besmele çek, sağ elinle ye ve önünden ye!". Zaman zaman sofradaki nimetleri tek tek sayalım ve açıklıktan ölenlerin olduğunu hatırlatalım ki nankör olmasınlar, şükretmeyi öğrensinler. Elimizdeki bir lokma ekmeğin hangi safhalardan geçerek önümüze geldiğini tek tek sayalım ki çöpe ekmeğin atmanın ne kadar büyük vebal olduğunu anlasınlar. Bunun için Abese suresinin 24-32. ayetleri arasını okumamız hepimiz için faydalı olur: "Her şeyden önce insan yediği yemeğine bir baksın: Biz yağmurunu bol bol yağdırdık, sonra toprağı iyiden iyiye yarıdık. Böylece sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için orada taneler, üzüm, yoncalar, zeytinler, hurmalıklar, sık ağaçlı bahçeler, meyveler ve otlaklar ortaya çıkardık". Yemeğin sonunda yine açıktan "elhamdülillah" demeyi de ihmal etmeyelim.

Evdeki konuşma üslubumuz, eşimize karşı sert, kaba veya nazik davranışımız, kapıları sert veya kibar örtüşmüz; suyu, ışığı ve eşyayı kullanımımız, tüm bunların çocukların olumlu veya olumsuz eğitiminde etkili olacağını unutmayalım. Bir anne çocuğunu yıkarken hep avret yerini örtermiş. Bu şahıs doksananı aşmış bir yaşta bile bunu hâlâ heyecanlı anlatırdı.

4. Sonuç olarak diyebiliriz ki: Yukarıda anlatılanları dikkate alırsak, eğitimin yaşı olmaz, insan her yaşta mutlaka çevresinden bir şeyler öğrenir ve bu öğrendikleri onun kişiliğinin şekillenmesinde etkili olur. Bu yüzden, özellikle çocuklarımızın eğitimi için belli bir yaşı beklemek yanlış olur. Bu anlamda hadis olarak sahih olmasa da: "Beşikten mezara kadar ilim" sloganı İslam'ın eğitim anlayışını çok güzel ifade eder.

İSLAM ÜLKELERİNDEKİ EĞİTİMDE İMAM HATİP MODELİ

Çoğunluğu 1940'dan sonra şeklen bağımsız olan, İslam İşbirliği Teşkilatına (İ.İ.T.) üye, halkı Müslüman olan ülkelerdeki eğitim-öğretim durumları hakkında mevcut halin fotoğrafını çektiğimde karşımıza çıkan durumu şu şekilde özetleyebiliriz:

Laik, seküler eğitimden yana olanlar,
İslami eğitimden yana olanlar
Karışık eğitimden yana olanlar
Bu maddeleri teker teker ele alalım

Laik, yani seküler eğitimden yana olanlar:

16. yüzyılın sonu ile 17. yüzyılın başı itibarıyla başlayan batı sanayi dönüşümü ve ardından Fransız ihtilali ile devam eden süreç içerisinde "din" in

DOSYA

Mehmet
ÇELİK

toplum hayatından dışlanma ve kapalı alanlara (kilise, havra, cami, tapınak) hapsedme hareketi, aynı şekilde İslam dünyasında da taraftar bulunmuş, özellikle yenik durumdan kurtulmak ve her alanda başarıya ulaşmak amacıyla

hareketle "İslam Dini"nin kurallardan uzaklaşmak şeklinde bir sonuca gitmiştir. Bunu destekleyenler askeri, tıbbi, siyasi bölümlerde "İslam Dini"nin ders olarak okutulmasını ya toptan yasaklamışlar ya da hafta da 1-2 saat gibi göstermelik ders olarak ilave etmişlerdir. Özellikle batılı devletlerin açtıkları özel okullarda okuyanlar; devlet yönetiminde söz sahibi olduklarından, aldıkları laik eğitimin gereğini hükümet ettikleri devletlerde katı bir şekilde uygulama yoluna gitmişlerdir. Cumhuriyetin ilk yılları buna en iyi örneklerdendir.

İslami eğitimden yana olanlar:

Müslüman olmalarının gereği olarak İslam'ın gelecek nesillere aktarılması için "geleneksel" olarak aldıkları eğitimi yine geleneksel olarak gelecek nesillere aktarma çabasıyla yola çıkan bu gruptaki Müslümanlar, Laik eğitimin de kötü örneklerinden hareketle tamamen "Dini ilimler" diye isimlendirilen konuların ders müfredatı olarak hazırlanıp uygulandığı Medreselerde eğitimlerini sürdürürler ve halen de devam etmektedirler. Ülkemizdeki, medrese ekolu, Hindistan'daki Diyo-bendi ekolu, Moritanya'daki Nahdarlar bu tür eğitime örnek birkaç ülkedir.

Bu tür eğitimden geçen insanlar; devlet yönetiminde ya hiç görev almamakta veya görev alsalar bile mevcut anayasayı değiştiremediklerinden uygulama alanına geçememektedirler. Yine özellikle pozitif bilimlerdeki bilgi eksikliği ya da yokluğu İslami eğitim almış insanları zor durumlara baş başa bırakmaktadır.

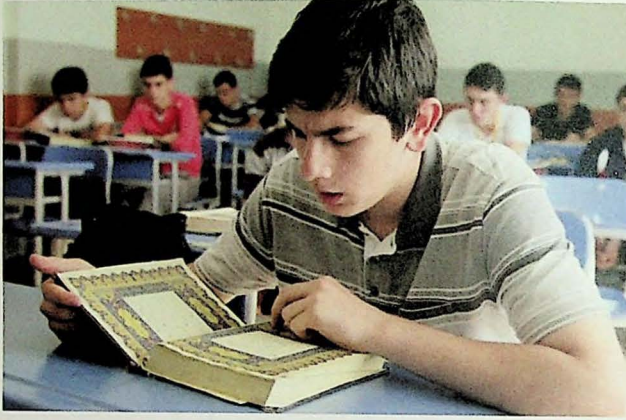
Devleti yönetenlerin batılı tarzda aldıkları eğitimin sonucu olarak; "Dindar" diye tanımladıkları geleneksel İslami eğitimden geçmiş olanlarla ya dalga geçmişler ya da hiçbir devlet imkânından faydalandırmamışlardır. Bu eğitimi alan insanlarımız daha çok bireysel anlamda "dini hizmet" görmek ve özellikle ölüm ve ölüm sonrası hizmetler de faaliyet göstermek şeklinde işler yapmaktadır.

Karışık eğitimden yana olanlar:

Ülkemiz örnek olarak ele alındığında İmam Hatip Okulları; bu tür eğitimden yana olanların buldukları en iyi çözüm yolu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Laik ya da seküler eğitimdeki okutulan dersleri ve konuları inceleyen Müslümanlar, bu konuları gerek öğrenilmesi gerekse öğretilmesinde İslam'a aykırı bir yön olmadığına karar verdikten sonra pozitif ilimlerin de birlikte okutulduğu bir programı

oluşturup İmam-Hatip okulları adı altında icraata başlamışlardır. Başlangıçta cemaatler taraftar bulamama endişesi ile ciddi anlamda karşı çıksalar bile, okulların başarılarını görünce onlar da öğrencilerini İmam-Hatip okullarına göndermeye başlamışlardır. Lise sonrasında ilahiyat dışına giden ve o fakültelerden de başarı ile mezun olan İmam-Hatip nesli şimdiler de Türkiye'de devletin çeşitli kademelerinde başarılı birer yönetici durumundadırlar.

Halkı Müslüman olan ülkelerin de ülkemizde uygulanan bu İmam-Hatip modelini ülkelerine uyguladıkları takdirde başarılı olacaklarından eminim. Zira Türkiye bu konuda en iyi örnekleri sergilemektedir. Bu arada ülkemizde de İmam-Hatip okullarındaki bir takım eksikliklerin giderilmesi gerekmekte ve özellikle yabancı dil öğretiminde yeni teknikler bulunmalıdır. Ancak bu eksikliğine rağmen yine de İslam dünyasının şu an (2017) içinde bulunduğu eğitim konusundaki başarısızlıklarından bu modelle çıkabileceğini düşünüyorum. Zira Türkiye'nin durumu beni bu fikre yönlendiriyor.

Yapmamız gereken iş ise ülke olarak bu modeli dünyaya en iyi şekilde anlatmaktır.

EV DEN OKULA ÇOCUK

Anne baba olmanın sorumluluklarından biri de, çocuğa iyi ve sağlam bir şahsiyet kazandırmak, ona güzel bir eğitim verebilmektir. Çocuğun iyi bir terbiye alması anne babasının örnek birer eğitimci rolü göstermesine bağlıdır. Söz ve davranışlarıyla çocuğuna iyi örnek olan ve onunla sağlıklı iletişim kurabilen anne babalar çocuklarının eğitiminde daha başarılı olurlar. Bu nedenle bir çocuğun eğitiminde öncelikle aile faktörüne dikkat çekmek gerekir.

DOSYA

Ahmet YAPICI

kişilikli bir insan, çocuğa kötü örnek olabilir. Çocuğu iyi bir anne babaya, öğretmene teslim etmek, iyi bir terbiyenin ve eğitimin ön şartıdır.

Çocuğun çok iyi bir gözlemci ve taklitçi olduğu konusunda eğitimciler hemfikirlerdir. Hâl böyle olunca anne baba doğru, iyi ve güzel davranışlarla her zaman çocuğa örnek olmalı. Anne baba; kendi yapmadıkları iyi şeyleri çocuklarına yapmayı tavsiye etmenin ya da kendi yaptıkları kötü şeyleri çocuklarına yasaklamamın doğru, tutarlı ve tesirli olmayacağını fark etmelidir. Her ağzını açtığı anda küfürlü konuşan, onun bunun arkasından dedikodu yapan ve yalan söyleyen bir anne babanın çocuğundan güzel ve doğru konuşmasını beklemesi çelişkili bir durumdur.

Günümüz anne babalarının birçoğu -halkı olarak- çocuklarının hiç üzülmemesini, mahrum kalmamasını, zorda kalmamasını isterler. İlk ba-

"Çocuk eğitiminin evlilik öncesi ile ne alakası var?" sorusu aklımıza gelebilir. Şöyle ki; İslam eğitimcilerine göre çocuğun eğitimi kadar onu eğitenler de büyük önem taşır. Nasıl iyi bir yemek, usta bir aşçının, iyi bir bina, maharetli bir mimarın elinden çıkıyorsa iyi bir çocuk da güzel ahlâklı ve sağlam karakterli bir eğitimcinin elinde yoğrulur ve şekil alır. Bu sebeple İslam eğitimcileri evlenecek kişinin sadece kendisine eş değil, ileride dünyaya gelecek çocuklarına örnek bir annelik, babalık yapacak güzel ahlâklı, sağlam karakterli kişileri tercih etmesinin daha faydalı olduğuna dikkat çekerler. Kötü ahlâklı ve düşük

Çocuğa her istediğini vererek onu şımartmamalı, onu hayatın gerçeklerinden uzak yetiştirmemelidir. Çocuk, varlığı da, yokluğu da görmeli, çalışıp hak etmeyi, kanaati ve şükretmeyi öğrenmelidir.

kışta haklı ve normal gibi görünen bu istek, çocuğun hayatta karşılaşabileceği zorluklar ve problemler karşısında dirençsiz, kırılğan ve teslimiyetçi bir kimliğe bürünmesine yol açabilir. Oysa çocuk, sanal bir hayat yaşamak, küvezde hapis kalmak yerine hayatın doğal akışı içinde yetişmelidir. Anne babalar, çocuğa her istediğini vererek onu şımartmamalı, onu hayatın gerçeklerinden uzak yetiştirmemelidir. Çocuk, varlığı da, yokluğu da görmeli, çalışıp hak etmeyi, kanaati ve şükretmeyi öğrenmelidir.

Bazı anne babalar çocuklarına hiçbir sorumluluk yüklemeyen, kimisi de çocuğunun her yaptığını ödüllendirme yolunu tercih edebiliyor. Her iki tavrın da yanlış olduğu kanaatindeyim. Çocuğa küçük yaştan itibaren sorumluluk verilmeli ve çocuk, sorumluluğunu yerine getirmede zaman bunun cezasını ya da mahrumiyetini yaşmalıdır.

Temel amacı; sorumluluk sahibi, iyi ve mutlu insan yetiştirmek olmayan; Müfredatı, okulu ve öğretmeni bu amaca hizmet etmeyen bir eğitim sistemi mutlaka sorgulanmalıdır.

Sorumluluk bilinci böyle gelişir. Çocuğa hiçbir sorumluluk vermemek, görevini yapmadığı zaman bunu görmezden gelmek ya da her yaptığı işin sonunda onu ödüllendirmek hayatın gerçeklerine aykırıdır. Böyle bir tutum merhamet değil çocuğa zarar vermektir. Zira insan, hayatta istediğini elde etmek için emek harcamalı ve alın teri dökmelidir. Buna rağmen birçok insan hayatta her istediğini elde edemez ve her arzusuna kavuşamaz. Bu durum hayatın bir gerçeğidir. Bu nedenle çocuklarını hayatın gerçeklerine uygun yetiştiremeyen anne babalar esasında onları hayata iyi hazırlayamamış demektir.

Çocuk eğitiminde ikinci önemli faktör okuldur. Okul, çocuğun hem sosyal ve kültürel hayata uy-

munu sağlar hem de akademik bilgiye erişmesine katkıda bulunur. Ülkemizde okul hayatı, ana sınıftan başlayarak ilkokul, ortaokul, lise ve üniversite ile beraber toplamda on yedi seneyi bulmakta. Bu uzun süre ise bir insan hayatının en önemli ve en verimli yılları demektir. Bu nedenle çocuğun okula başlaması aile içindeki eğitimin sona erdiği anlamına asla gelmemelidir. Günümüzde kimi aileler, çocuğun okula başlamasıyla birlikte kendi görevlerini okula ve öğretmene devrettikleri gibi yanlış bir düşünceye sahiptir. Oysa aile bağı ve eğitimi hayatın sonuna kadar devam eden bir süreçtir. Çocuğun eğitimini okula ihale etme anlayışı çoğunlukla olumsuz sonuçlar doğurur. Aile, kişinin içinden geldiği ve her zaman aidiyet hissettiği en güçlü sığınak olmalıdır. Hiçbir kişi ya da kurum ailenin yerini alamaz, almamalıdır. Anne babalar bu hususa dikkat etmelidir.

Çocuk, anne babaya verilmiş bir emanettir. Bu emanetin aklını, kalbini ve midesini doğru, iyi, güzel ve faydalı şeylerle doldurmak anne baba olmanın bir gereğidir. Bu nedenle anne babaların temel gayesi, çocuklarının "iyi bir insan ve iyi bir Müslüman" olmasını sağlamak olmalıdır. Bu ana gayeyi ihmal ederek modern çağın bize dayattığı "başarılı insan" hedefine odaklanıldığı zaman, çocukları yarış atına çeviren, güçlüyü, başarılıyı öne çıkaran; zayıfı, başarısız mahkûm eden ve dışlayan bir anlayışın esiri oluruz. Çağımızın ve eğitim sistemimizin sorunu budur. Oysa her insanın kabiliyeti, zekâsı, bilgisi ve kapasitesi farklıdır ve her insan toplumda değişik ihtiyaçları karşılayacak farklı niteliklere sahiptir.

Çocuklarımızı değerlendirirken "başarı"yı temel kriter alan bir sistem, insan tabiatına aykırıdır ve sorunludur. Temel amacı; sorumluluk sahibi, iyi ve mutlu insan yetiştirmek olmayan; müfredatı, okulu ve öğretmeni bu amaca hizmet etmeyen bir eğitim sistemi mutlaka sorgulanmalıdır. Zira anne babalar olarak bizim görevimiz;

Bize emanet olarak verilen çocuklarımızı;

- Anne babasına hayırlı birer evlat,
- Kendisi ve çevresiyle barışık iyi bir insan,
- İnsanlara faydası dokunan bir kişilik,
- Sadece Yüce Yaratıcı'ya kul olan bağımsız şahsiyetler olarak yetiştirmektir.

ÇOCUĞUN FİZİKSEL GELİŞİMİ VE KİŞİLİK EĞİTİMİ

İnsan hayatının her alanında var olan, ömür yolunu bizimle kat eden bir süreçtir eğitim. Kendiliğimizi ve bilincimizi fark ettiğimiz ilk andan itibaren çevre koşulları ve çevremizdeki bireyler tarafından eğitime başlarız. Bu eğitim bazen şahsiyet/kişilik oluşumu üzerine olur, bazen de bilişsel/akademik yönde karşımıza çıkar. Her yaşta dünyaya bakış açımız ve dünyayı algılamamız değiştiği için aynı olaylar veya nesnelere dahi bize tekrar tekrar dersler verebilir. İnsanoğlunun akademik eğitiminde çeşitli kuramcıların kabul ettiği gelişim evreleri önem arz etmektedir. Öyle ki bilişsel yapımız, zihnimiz hazır olmadan toplama işlemini zihinden yapmamız dahi mümkün değildir. Okul müfredatları ise bu kurallar ve kuramlar gözetilerek dizayn edilmiştir. Akademik eğitimde durum böyle iken şahsiyet eğitiminde işimiz bu kadar basit ve kalıplara dökülmüş değildir maalesef.

Kişilik gelişimi üzerine yapılan okumalarda sıkça karşımıza çıkan, doğruluğu kesin bir ifade vardır; "kişilik gelişiminde 0-6 yaş çok önemlidir". Evet, bu yaş dönemi, hayata bakış açımızın, olaylara karşı oluşturduğumuz tepkilerin ve sorunlarla (bu dönemde yaşam olaylarının çoğu engel veya sorun olarak adlandırılabilir) mücadele etme yöntemlerimizin keşfedildiği, oluşturulduğu zaman dilimidir. Somut bir şekilde ifade etmek gerekirse, bu dönemde yapılandırılan kişilik adeta bir apartmanın kaba inşaatı gibidir. Aradan geçen zamanda dış cephesi, renkleri, boyaları kısaca tüm çehresi değişebilir ama içi, sağlamlığı iskeleti hep aynı kalacaktır.

Peki bu çekirdek yapıyı sağlam yükseltmek için neler yapmamız gerekir? Kişilik ve zihin geli-

DOSYA

Psikolog
Abdurrahman
ATALAY

şimi, fiziksel gelişimin yöreğinde devam eder. Çocuğumuz fiziksel gelişimine uygun faaliyetler ile çevresini ve dünyayı tanır, diğer bireylerde deneyimlediği davranışları sergileme gayretine girer. İnsanoğlu düşünen, hayal kuran, olayları kendi çerçevesinden yorumlayan bir varlıktır. Bu manada her birey eşsizdir. Bu yüzden çocuğumuzun sadece bizden gözlemleyerek aldığı davranışları motomod uyguladığı varsaylamaz. Kendisi de bu davranışları yorumlar, kendi sınırlı deneyimleri ile anlamlandırarak uygulamaya çalışır. İşte tam bu sebepten dolayı çocuğumuza içinde bulunduğu yaş dönemine uygun şekilde çevresini ve dünyayı tanıma fırsatı vermemiz gerekir.

Dünyayı tanımamasından kastımız, hayal gücünü geliştirecek, kendi kendisine yetebilecek, olaylar karşısında kendi çözümlerini üretebilecek, kendisi için fiziksel zararın yok edildiği ortamlarda çevresini keşfetmesini sağlamaktır. Bu gibi fırsatlar elimize en çok 1-5 yaş arasında geçer. 1 yaştan sonra yürümeye başlayan bebeğimizin çekmece benzeri mekânlarda yaptığı araştırmalar veya 2 yaşından sonra konuşmayı öğrendiğinde sonu gelmeyen sorular ve çeşitli konularda sizi ikna etme çabaları keşfetmenin, engellerle mücadelenin en tanıdık halleridir. Bu durumlarda kişiliği etkileyen noktalar ise yüzeysel olarak şöyle ifade edilebilir: Kendisine zarar veremeyecek şekilde ortamın dağılmasına bir miktar göz yumarak çocuğumuzun araştırma yapmasına ortam sağlamak bize, gelecekte denemekten korkmayan, hayat içerisinde daha girişken, önüne çıkan engeller konusunda pes etmek yerine onların üstesinden gelmeye çalışan bireyler sunacaktır. Tabii ki bu gibi durumlarda sınırlar konulması ve bazı yerlere erişimine mü-

saade edilmemesi doğal bir durumdur. Bu küçük bireyin kurallar ve düzen ile ilk tanışması olacaktır.

Bir de 2-3 yaş soru bombardımanına göz atalım. Bu dönemde çocuklarımız her şeyi sormaya başlayabilirler. Bu soruların maksadı ise kendi kititli deneyimleri ile anlamlandıramadıkları olay ve durumları anlamlandırma çabasıdır. Sağlıklı şekilde anlatılan/yanıtlanan sorular ile çevrelerini daha iyi yorumlama yetisi kazanacak ve toplum kuralları, doğru ve yanlış gibi konuları, kısıtlamaları daha anlamlı ve anlaşılır bulmaya başlayacaklardır. Kendi anlayabileceği şekilde cevaplar almış olan küçük birey, dünyaya daha büyük deneyimler ile bakabilir, kendisini daha çok "birey gibi" hissedebilir, soru sormaktan ve öğrenmekten çekinmez, olayları ve durumları daha sağlıklı yorumlar ve anlam yükler. Kendisini daha rahat ifade edebileceği yetişkin bir adaydır artık. Kişilik gelişiminde durum, verdiğimiz bu iki örnekten ibaret değildir elbet. Burada göstermek istediğimiz, basit hatta bazen yaramazlık olarak görülen durumların aslında kendilik ve kişilik oluşumunda oynadığı rolün göz önüne serilmesidir.

Bu konuda bir diğer husus ise "teklif etme, reddetme" kuralıdır. Günümüzde birçok ebeveyn evlatlarına karşı içgüdüsel, ancak olduğundan yüksek bir koruma tavrı ile hareket ediyor ve çocuklarının ulaşmak istedikleri menzile veya nesneye çaba/zahmet sarf etmeden ulaşmasını sağlıyor. Bu ise gelecekte çocuğumuzun kendi başına problem çözmesini zorlaştıracak bir negatif deneyimler zincirinin oluşmasına sebebiyet veriyor. Teklif etme, reddetme kuralı da tam bu noktada gündeme geliyor. Çocuğumuz yüksek bir yerdeki oyuncuğu almak için uzanır, daha ilk teşebbüs bile bitmemiştir ki öz bakım ihtiyacını gideren birey (anne, baba, büyükanneler veya bakıcı vs.) oyuncuğu teklifsizce çocuğa uzatır. Bizim bahsettiğimiz kural ise, çocuğun oyuncak için çabalamasına fırsat verilmesini hatta teşvik edilmesini söyler. Birkaç denemeye rağmen çocuk oyuncuğa ulaşamazsa "ben vereyim mi?" teklifi yerine "verir misin?" talebinin gelmesi beklenir. Bu talep gelmediği sürece öz bakım ihtiyacı ile ilgilenen kişi teklif etmemelidir. Teklif geldiğinde ise reddetmemeli ve ricayı yerine getirmelidir. Ona çabalaması için fırsat tanınmalı, gerçekleşmediği anda, yardım çağrısında bulunduğu kırmızı

pelerinimizi giyerek bir süper kahraman olarak yanında bulunmalıyız.

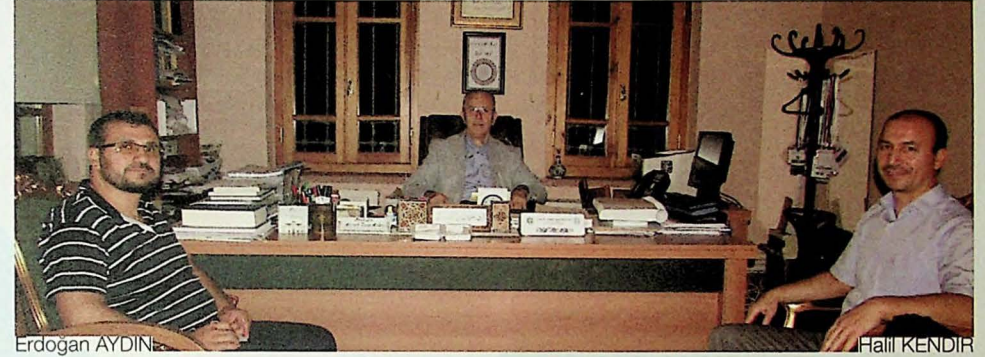
Bir diğer husus ve şahsen de üzerinde çok durduğum konu ise teknoloji. 0-6 yaş arası dönemde mümkün olduğunca teknolojinin çocuk tarafından kullanımı sifıra yaklaştırılmalıdır. Doku-narak keşfedeceği reel ortamlar oluşturulmalıdır. Teknoloji gerçek bir deneyim değildir, gerçek engeller ve gerçek olaylar söz konusu değildir. Reel oyunların hepsi hayal gücü ve mini mühendislikler ister, unutmayalım!

Tekrar belirtmek gerekir ki burada konuştuğumuz ancak incir çekirdeği mesabesinde, bahsettiklerimiz birer küçük örnektir. Yapmamız gerekeni özet bir kelime ile ifade etmek gerekirse, çocuğumuza minyatür bir "gerçek dünya" sunalım evimizin içinde. Mücadele etmesi gereken ama ailesinin onun yanında olduğunun bilincinde, bir menzile ya da nesneye ulaşmak için kat etmesi gereken bir aşama olduğunun farkında olduğu bir dünya sunalım. Hepsinden önemlisi top yuvarlama oyunu ile de olsa, aile bireyleri çay sohbetinde bir aradayken, kendi kendine oynuyor olarak da olsa bütün aile bireyleri ile bir arada vakit geçirebileceği, bu minik toplumun bir ferdi olacağı dünya sunalım. Birde şunu unutmayalım, her şahıs münhasırdır, kendine özeldir. Bir çocuğumuz ile yaptığımız aktivite, diğer bir çocuğumuz ile yaptığımızda aynı neticeyi vermeyebilir. Dolayısıyla onu başkası ile kıyaslamak yerine onun kendine özgü noktalarını ve özelliklerini keşfetmeye çalışalım. Unutmayalım, çocuğumuzun kendini keşfedeceği ve hayatını bina edeceği başka bir toplum ve dünya yok. Ona geleceği ancak evimizde sunabiliriz. Sağlıcakla kalın.

PROF. DR. AHMET TURAN ARSLAN:

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi Dekanı

Erdogan AYDIN

Hali KENDIR

"Bir çocuk yetiştirebilmek, birkaç doktora bedeldir"

Dergimizin bu sayısında çok önemli bir konuyu, ülkemizin de temel meselelerinden biri olan eğitim konusunu ele aldık. Konuyla ilgili söyleşimizi ise yarım asrı aşkın bir süredir eğitimin içinde olan, bu işe gönül vermiş, emek vermiş çok kıymetli bir hocamızla, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi'nin Kurucu Dekanı Prof. Dr. Ahmet Turan ARSLAN hocamızla yaptık. FSMVÜ İslâmî İlimler Fakültesi, ülkemizde İslâmî ilimlerin tahsilinde ve Arapça öğreniminde yeni bir çığır açmış bir fakülte. Çünkü bu eğitim kurumu Türkiye'de, Osmanlı dönemi de dahil, öğretimin % 100 Arapça olarak verildiği ilk fakülte. İlk başlarda, bazıları tarafından bu başarılabılır mi, herkese Arapça öğretilir mi? şeklinde tereddütler dile getirilmiş olsa da, 2016-2017 eğitim yılı itibarıyla Fakülte ikinci mezunlarını vererek artık korku ve tereddüt duvarlarını yıkmış ve başkalarına da örnek olmuştur. Ülkemizdeki pek çok İlahiyat fakültesi, bir taraftan ismini İslâmî İlimler Fakültesi olarak değiştirmiş diğer taraftan da eğitimde %100 Arapça'ya geçmiştir. Sözü fazla uzatmadan sizleri söyleşi ile başbaşa bırakıyoruz.

Hocam öncelikle İKRA okuyucuları için sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

İsmim Ahmet Turan Arslan. 1949 Sivas doğumluyum. İlkokuldan itibaren tahsilimi İstanbul'da yaptım. Annem babam rahmetlikler okumak için beni İstanbul'a gönderdiler. İlkokuldan sonra dört sene kadar İsmailağa'da medresede Arapça okudum. O zaman Dâru'l-Kur'an da (Üçbaşı ve İsmail Ağa medreseleri) okudum. Daha sonra İstanbul İmam Hatip Okulu'nun orta kısmını dışardan verdim, lise kısmını ise okudum. 1971 yılında mezun olarak İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nün imtihanlarına girip kazandım ve 1975 yılında da oradan mezun oldum. 1975-77 yılları arasında Sefaköy Lisesi'nde öğretmenlik yaptım. 1977 yılında İst. Yüksek İslam Enstitüsü'nde Arap Dili ve Edebiyat asistanı oldum. 1982 yılında da Enstitü, Marmara Üniversitesi'ne bağlandı ve İlahiyat Fakültesi oldu, hâlihazırda aynı şekilde devam ediyor. 1983 yılında "İmam Birgivi ve Arapça Tedrisatındaki Yeri" konulu doktora tezimi vererek İlahiyat doktoru ünvanını aldım.

Yine 1983 yazında Tunus'a gidip 1 ay kaldım ve dönüşte de Kahire'yi ziyaret ederek 15 gün de orada kaldım. Tunus'ta yabancılara Arapça öğreten Burgiba Yaşayan Diller Enstitüsü vardı. Aynı zamanda benim doktora hocam olan Prof. Dr. Mehmet Maksudoğlu hocamız bana orada modern metodlar ile

öğretim yapıyorlar demişti. Arapçamı burada, Türkiye'de geliştirmiştim. Medresede, okullarda aldığımız gramere dayalı eğitim yanında ben buralara gelen Araplarla konuşuyorum, radyo dinliyor, Arapça gazeteleri alıp okuyordum. Böylece Arapçamı geliştirmiştim ve konuşuyordum. Tunus'taki Enstitüye gittiğimde, oranın müdürü bana; "Biz burada gelenlere Arapça konuşmayı öğretiyoruz, sen zaten konuşuyorsun, biz sana ne öğreteceğiz?" demişti.

1992 yılında ise İngilizce'mi geliştirmek için Londra'ya gidip 3 ay kaldım. 1993 – 1995 yılları arasında Malezya Uluslararası İslam Üniversitesi'nde Arapça hocalığı yaptım, değişik şehirlerde ve Singapur'da çeşitli dersler ve konferanslar verdim. 1977'de asistan olarak göreve başladığım Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden 2010 yılında emekli oldum ve aynı yıl Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde İslâmî İlimler Fakültesi'nde kurucu dekan olarak görev aldım. Halen dekanlık görevine devam etmekteyim.

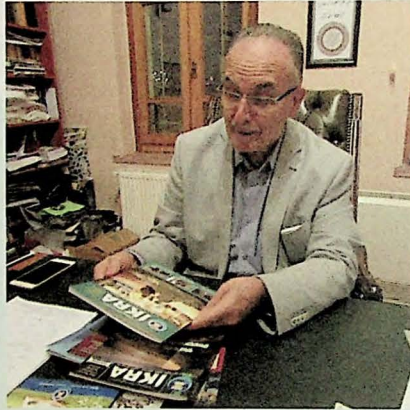
Konuya günümüz penceresinden bakarak ve eğitim/öğretim alanındaki genel bir tespitle başlamak istiyoruz: Bugün eğitim/öğretim denildiğinde artık neredeyse tamamen belli bir yaş aralığını kapsayan, işte 5 yaşında anaokulundan 20'li yaşlarda üniversiteden mezun olana kadar devam eden ve eğitim kurumlarında yürütülen bir tahsil süreci anlaşılıyor. Öncelikle bu hususu nasıl değerlendirelimiz?

Şimdi eğitim de güncel olarak tartışılan bir konu. Evet eskiden beri bazıları sırf askerliği yedek subay olarak yapmak için üniversite bitirmeye çalışıyorlardı. Çünkü toplumda bunun bir cazibesi ve değeri vardı. Bunun canlı şahitlerini tanıdığım, canlı şahitleriyle karşılaştığım için böyle söylüyorum. Tanıştığım kantin işleten biri, Marmara Üniversitesi'nde okuyordu. Bir keresinde; Yahu, aslında okumak da sıkı ama, askerlikte yedek subaylık var ya, onun için okuyorum, demişti.

Eğitim süreci çıkışı olmayan bir otoban gibi olmamalı

Evet, çocuklar yarış atları gibi bir sürecin içine sokuluyor. İşte ortaokul, lise, üniversite, bütün

bunlar zorunlu olarak geçilecekmiş gibi bir hava oluşturuldu. Neredeyse bu süreçten geçilmezse adam olunmazmış gibi bir algı oluştu. Tabii bunu çok uygun bulmuyorum. Böyle bir havanın oluşması uygun değil, yoksa herkes okuyabiliyorsa okusun. Ama diyelim bir çocuk okuyamadı, ha bu çocuk berbat. İşte bu anlayış doğru değil. Böyle düşünmemek gerekir. Niye okuyamadı? İmkân bulamadı okuyamadı veya bir sebeple okuyamadı. Ne olacak? Bu çocuk berbat... Böyle olmaz, insana insan olarak bakmalı, okusa da insan, okumasa da. Esasen Osmanlı'ya da baktığımızda böyle herkes okusun, herkes okuyacak diye bir hava yoktu. Şimdi eğitim sü-

reci çıkışı olmayan bir otoban gibi. Otobana bir giriyorsun, sonra çıkmak istiyorsun çıkamıyorsun, zorunlu olarak gitmeye devam edeceksin. İnsanların şartları, özel durumları neyi gerektiriyorsa ona bakmak, onu dikkate almak gerekir. Osmanlı dönemine baktığımızda ki, ben İmam-ı Birgivi'yi çalıştım, 16. yüzyılda İstanbul'da Haseki Medresesi'nde 30 kadar talebe var. Ben buna şaşırmıştım, çünkü burs da veriyorlar, padişahın annesinin yaptırdığı çok cazip bir medrese, niye talebe sayısı bu kadar az? Sonra düşündüğümde sistemin böyle olduğunu, bunu gerektirdiğini anladım. Tabii nüfus da bugünkü gibi değil ama, sistemin akışı içinde Anadolu'da okuyanlar içinden tabii bir seleksiyon, tabii bir seçim oluyor ve gele gele en üst seviyede olanlar bu seçkin medreseye gidebiliyor. Diğerleri? Diğerleri kabiliyeti

belki başka bir şeye yatkın, ona göre bir yola giriyor. Bir mesleğe intisab ediyor. Kabiliyetlere göre bir yol tutuyorlar. Zaten bu işler kabiliyete/isti'dâda göre olmalı, şimdi yetenek diyorlar. Mesela Anadolu'da, Niğde'de medresede okuyan bir talebe, eğer kabiliyeti varsa daha üst seviyedeki bir medresede tahsiline devam ediyor, yoksa oradaki bir medresede hocalık yapıyor veya tahsiline devam ediyor ya da kendi işine bakıyor. Mesela babasının çiftliği varsa ve istidâdi varsa orada çiftçilik yapıyor. Yapsın, ama bir taraftan tahsil de olmuş oluyor. Bu daha uygun. Yani o zaman, hemen hemen her evde okumuş bir insan varmış. Öyle kimse bir şey bilmiyormuş, böyle bir durum yok. Bugün Avrupa'da, Amerika'da durum çok mu farklı? Herkes üniversite mi okumuş, üniversite mi bitirmiş? Üniversite bitireni de var bitirmeyeni de...

Hocam burada araya girerek şöyle bir soru soralım; resmi bir tahsil süreci elbette gerekiyor. Ama eğitim sadece bu süreçle hapsedilebilir mi? Yani tahsil sürecinden erken kopan biri eğitimin dışında mı kalmış olur, yoksa konfeksiyonda da çalışsa, başka işler de yapsa yediden yetmişe bütün insanımızı kapsayacak bir eğitim programı olamaz mı?

İşte resmi tahsil süreci içine sokmamak lâzım insanlar diyorum. Yani insanları zorunlu bir otobana sokup, girdiniz girdiniz, artık geri dönüşü yok demek lâzım. Tâli yollar var, tâli yollar çok. Her insanın yeteneği farklı; bu nokta her zaman göz önünde bulundurulmalı. Öğrenci kabiliyetine göre yönlendirilmeli. Ne yönde kabiliyeti varsa, götürürsünüz çocuğu okula, okumaya istidâdi varsa o kendisi yürür zaten. Teşviki ve yönlendirmeyi de elden bırakmamalı. Ben bazen bizim çocuklara da, talebelere de söylüyorum; babam bana bir kere olsun ders çalış demedi. Çünkü ben kendi kendime diyordum ki; babam beni okutmak istiyor, bunun için sıkıntı çekiyor, masraf yapıyor, ben niye ders çalışmayayım? Babam beni rahmetlik eniştemle -ikisi de rahmetli oldu- bir kere Kur'an Kursuna yazdırmak için gelmişti, bir de asistan iken umreye gidecektik, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nin avlusuna, yolcu etmek için gelmişti. Babamın tahsilimle alakası bu kadardı -Allah cümle geçmişlerimize rahmet eylesin!- Bazen kişinin kar

yağdığına derse giderken, babam, oğlum bu karda kışta nereye gidiyorsun, hasta olursun gitme diyordu -baba yüreği tabii acıyordu- ben yine de başımı sarıp derse gidiyordum. Kusura bakmayın kendimden bahsetmiş oldum, ama örnekler konunun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olur diye söylemiş oldum bunları... Hâsılı kelam, işi öğrencinin istidâdına bırakmak lâzım. Zira Allah her insana ayrı ayrı yetenekler vermiştir. Okuyamayan öğrencide ise başka işleri yapma yeteneği vardır.

Bakin yukarıda işaret ettim, Osmanlı'da da illâ şu okulu bitireceksin, okula gitmek zorunludur, dememişlerdir. Evet ilim tahsil etmek farzdır, ayette de var hadiste de var, ilim tahsil her müslüman erkek ve kadına farzdır. Ama kime ne farzdır? diyor İmam Gazali. Dünyanın bütün ilimlerini öğrenecek miyiz? Hayır, bu farz değildir. Kişiyi lâzım olacak bilgileri, dinin farz kıldığı işlere ait bilgileri öğrenmek farzdır, diğerleri farz-ı kifâyedir. Meselâ bir adam müslüman oldu, bütün amelleri öğrenmek farz mı? O an öğlen namazı kılacaksa, bu namazın nasıl kılınacağına ilişkin bilgileri öğrenmek farzdır. Adam müslüman oldu, zengin değil, zekat düşmüyor, zekata ilişkin bilgiler ona farz değil. Hangi amelleri yapacaksa, o bilgileri öğrenmek farzdır. Bunun gibi hayatın diğer alanları da böyledir. Ziraat ile meşgulse, ziraatı öğrenir, başka bir işle meşgulse yaptığı işi öğrenir. Kim ne ile meşgulse onunla ilgili bilgileri öğrenmek farz olur.

Herkes istidâdına/kabiliyetine uygun olana yönelmeli

İlim tahsil etmek basit bir iş mi? Hayır, ilim tahsil basit bir iş değil ki. Ahmed b. Hanbel, çocukların oyuna çıktıkları zaman kullandıkları kelimelerde bile yetenekleri belli olur, der. İradesi güçlü olanlar ilimde ilerler. "Kâbiliyet dâd-ı Hak'tır (Allah vergisidir), herkese olmaz nasip" demiş eskiler. Yetenek Allah vergisidir, aynı anne babanın bir çocuğu bu yöne kabiliyetlidir, okur gider; bir diğer çocuğunun bu yönde bir kabiliyeti yoktur, onun kabiliyeti de başka yönedir. Benim bir hocam vardı -Allah rahmet eylesin- derdi ki; benim oğlum şu radyoyu on kere bozup yapıyor, ama biraz da ders çalış dediğim de bir kere ders çalışmıyor demişti. Çünkü onun, o tarafa değil bu tarafa hevesi var, şimdi onu zorlamanın bir âlemi yok ki. Neye kabiliyeti varsa, neye istidâdi varsa ona yönelin. Bununla

İlgili bir şey hatırına geldi, paylaşayım. Doktora yaparken Fatih'teki Millet Kütüphanesi'nde yazmalara bakıyordum, İmam-ı Birgivi'nin eserlerini arıyordum, bir yazma eserin zahriyesinde şöyle bir dörtlük görmüştüm:

*Sanma her ilme varan tâlib olur
Sanma her tâlib olan âlim olur
Âdemin binde biri âlim olup
Nice yüz binde biri kâmil olur!*

Bu dörtlük bir realiteyi anlatıyor. Tâ Hz. Adem'den (as) beri böyledir. Dünyanın gezdiği yerlerinde de gördüğüm budur. Yüzde yüz olacak diye bir şey yok. Mesela bazı kimseler burada (Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İslâmî İlimler Fakültesi) herkese dersleri Arapça olarak veremezsiniz, bunu başaramazsınız dediler. Onlara demiştim ki; evet burada da eksiği-gediği olanlar olur, biz kapıyı açarız herkes istidâdına göre gider. Herkes kuyudan su çekmeye gider, ama herkes kovası kadar su alır. Dünyanın neresinde, hangi ülkesinde, hangi devrinde bir mektep açılmış da oraya gelenlerin hepsi yüzde yüz allâmeyi cihan olarak çıkmış. Yok öyle bir şey, dünyanın hiçbir yerinde yok. İşte bu niye böyle yetişti, bu daha iyi yetişti... gibi bir yarışa girmeye de gerek yok. Herkes istidâdi nispetinde alır. Yeter ki yol açık olsun ve öğrenci de öğrenmek istesin.

Hocam farklı açıdan bir soru soralım; eğitim/öğretim konusunda işin sadece öğretim boyutuna odaklanma gibi bir görünümlü var. Yani insanlar uzun seneler eğitim kurumlarında tahsil görüp diplomalara sahip oluyorlar ve bu oran her yıl artıyor. Ancak bu durumun erdemli davranışlara ve erdemli bir toplum inşasına yansımaları görülebilir mi? Sanki bu hususta bir eksiklik var.

Evet, dediğiniz doğru. Eskiden Maârif Vekaleti deniyordu Milli Eğitim Bakanlığı yerine. Bazı Arap ülkelerinde Vezâretü't-Tâlim ve'l-Terbiye (Tâlim ve Terbiye Bakanlığı) diyorlar. Yani tâlim/öğretim olacak, ama aynı zamanda eğitim/terbiye de olmalı. Bakın bir keresinde Mehmet Savaş hocamız anlatmıştı. O zaman Şam'da öğrenciyim. Yaşlı bir adam gelip orda duruyormuş. Üzüntülü bir şekilde baktığı için her halde bir ihtiyacı vardır,

yardım edeyim demiş Mehmet Savaş hocamız. Adama, amca hayrola niye üzüntülü'sün? diye sormuş. Adam, evlat sen kimsin? diye sorunca, talebe olduğunu, Türk olduğunu söylemiş. Yaşlı adam: "Şurada bizim askeri mektep vardı, oradaki günlerimi hatırladım, ona ağlıyorum," demiş. Bir emniyet müdürünün babasıymış, eski askermiş. Şöyle devam etmiş: Ahh! Siz Türkle burada bize terbiye öğrettiniz, bu mektepte hocalarımız gelip bizi namaza kaldırırdı, namaza alıştırdı.

Talim ve terbiye (öğretim ve eğitim) birlikte olmalıdır

Evet, eski medreselerimiz, mekteplerimiz öyleymiş. Yani mektepte tâlim ve terbiye birlikte olmalıdır. Yoksa "saldım çayıra Mevlâm kayıra" gibi bir anlayışla olmaz. Bu insanlar bizim insanımız. Tamam, bu bilgileri alacak öğrenecek de, bunları nerede ve nasıl kullanacak, topluma nasıl yararlı olacak bunlara bakmamız lâzım. Bir de şu husus var tabi; zaman zaman düşünüyorum: şimdiki nesil, bu söylediğim erdemli insanlardan, örnek şahsiyetlerden mahrum maalesef. Yani İslâmî eğitimi, İslâm terbiyesini, ahlâkını kendi kişiliklerinde özümsemiş, şahsiyetlerinde o ahlâki özelliklerin yansıdığı insanlardan maalesef uzak kaldık... Onun için yeni nesiller öğrenilen bilgileri tatbik etmede zorlanıyor, kolay olmuyor.

Hocam bunlardan biz mi uzak kaldık, yoksa medya mı bizi uzak tutuyor? Sanki Medya bize hep kötülükleri yansıtıyor, oysa güzellikler de var.

Tâbi medyanın vazifelerinden biri de toplumda güzel örnekleri göstermektir. İşte bakıyorsun hep vurdı, öldürdü, o onu öldürdü, şu bunu vurdı, kaza oldu, vurdı kırıldı... Geçenlerde bunları dinlerken kapattım haberleri. Nedir bu sürekli öldürme, vurma, kırma, insanın rûhunu sızlatıyor. İnsanın rûhu bir güzellik dinlemek istiyor, güzeli görmek istiyor. Gerçekten bazı kimselerin, İslâm ahlâkını benimsemiş kimselerin yanına gidince, onlarla beraber olunca insan rûhen huzur duyuyor.

Sadece derse girip çıkmak hocalık değildir

Ama maalesef toplumumuzda bu noksanlıklar var, okullarımız sanki terbiye/eğitim boyutunu

hedeflemiyor. Hoca sınıfta falan dersi verdi mi? Verdi, tamam işi bitti, ne olursa olsun, gibi bir anlayış var. Eski hocalarımızın eski eğitimcilerimizin durumu başkaydı. Hoca talebeye dersi veriyor ama, ardından da bakıyor, acaba talebenin bir ihtiyacı mı var? Siz de eğitimcisiniz, görüyorsunuz bunları. Bir kız öğrenci geldi, baktım üzüntülü, gel neyin var dedim. Babam istemiyor buraya gelmemi dedi. Bir başkası geldi, dertli, babam benimle hep kavga ediyor, dövüyor sövüyor, bazen buraya geldiğime kızıyor, ben ne yapayım hocam, karşı gelirim günah olur mu? diye sordu! Ben de karşı gelmemenin yollarını ara, babandır yine, dedim. Demek ki, sadece derse girip çıkmak hocalık değil. Bu yetmiyor, ben dersi anlatır çıkarım, gerisine karışmam demek doğru değildir. Olgun bir öğretmene yakışmaz. Tamam, biz çocuklara derslerini öğretiyoruz, bilgi veriyoruz, ama çocuklarımız bu aldıkları bilgileri kendi nefislerinde nasıl yaşayabilirler, topluma nasıl aktarabilirler, nasıl faydalı olabilirler, bunları da biraz hatırlamalı ve hatırlatmalıyız.

Hocalar olarak, öğretmenler olarak meseleye böyle yaklaşmak lâzım. Talebenin bir ihtiyacı mı var, bir isteği mi var? bunları düşünmek lâzım. Çocuk dersi dinlemiyorsa, acaba niye dinlemiyor, bir şey mi var diye sormak lâzım...

Yani öğrenciye dokunmak lâzım...

Tabi dokunmak lâzım. Ben mesela hiç unutmuyorum, bir gün Marmara İlahiyat'ta ders anlatıyorum, herkes pür dikkat dinliyor. Ben zaten öğrencinin uyumasına müsaade etmem. Uyu-yorsa, şaka yollu, kalk diyorum, otel parası ver, hastaysan git çay iç, aspirin iç, değilsen dersi dinle. Böylece herkes pür dikkat dinliyor, yine bir gün baktım, bir öğrenci iyice başını önüne eğmiş, sıraya dayanmış gibi duruyor. Hani dersi önemsemiyor gibi geldi. Kızacak oldum önce, sonra Rabbim sabir verdi, kendimi tuttum, frene bastım. Yanına gidip kısık bir sesle, ne yapıyorsun öyle dedim. Hocam gözlerim biraz bozuk, ameliyat olmam gerekiyor, ancak bu şekilde iyice eğilince görebiliyordum dedi. İçimden bir oh çektim; iyi ki bağırمامışım dedim. Sonra da onu odama çağırdım. Durumunu iyice öğrenip doktora göndermişim, tedavisini de yaptırılmış dedim. Daha sonra ne oldu biliyor musunuz, o arkadaş bir ilçemizde karşıma müftü olarak çıktı. Onun için öğretmenlikte frenlerin çok sağlam ol-

ması gerekir. Bağırılmak hüner değil çünkü, o en son şey, zaruret halinde belki. Peygamberimizin (sav) metodu da bu zaten. Geçenlerde bir video gönderdiler, öğrenciyi acımasızca nasıl dövüyor. Pakistan mı, Hindistan mı oralarda bir yerde olmuş. Kur'an okutuyor, Kur'an öğretiyor güya. O kadar kızdım ki o adama, elime bir geçse onu ben döverim şöyle kızılık sopasıyla. Yani o çocuğa nasıl vuruyor öyle, ne kötü bir örnek. Çok üzülürüm doğrusu. Böyle eğitim olmaz, bizde hiç olmaz. Çünkü merhamet doludur Peygamberimizin (sav) metodu. Ah ne iyi olurdu öyle örnek insanları görseniz, karşıdan gördüğünüzde seveceğiniz o örnek insanları.

Oku, anla ve uygula

Ama sizi tebrik ediyorum. Böyle bir okuma çalışması başlatmışsınız, bir okuma serisi yapmışsınız. Buna doğrusu çok memnun oldum. Bunlar halkımıza lâzım. Ben mesela bir ara ders okutuyordum, Tarikat-ı Muhammediyye, halka açık da okuttum, talebe arkadaşlara da okuttum. Arkadaş grubuna yaptığım derste dedim ki, arkadaşlar biraz da okuyalım, herkes ayda bir kitap okusun, sonra gelsin okuduğunu bize özetle de olsa anlatsın. Biz de tenkidini yapalım, sorular soralım ve katkıda bulunalım o konuda. Böylece bilgiyi yayalım kendi aramızda. Ve şöyle bir prensibiniz olsun: Oku, anla ve uygula. Çünkü, oku oku, peki ne olacak sonunda. Bir keresinde Tarikat-ı Muhammediyye okutuyordum Hırka-ı Şerif camiinde. Rumelili bir amca geldi oturdu. Amca biz ders okuyoruz, Arapça dedik. Olsun ben de dinleyim be ya, dedi. Öğrenilen ilimlerle amel etme, ilmi amele dönüştürme bahsini okuyorduk. Amca dedi ki; hâ babam derti ki: "Okumak, okumak, yok mu biraz da dokumak!" Evet, okuyacaksın okuyacaksın da, dokuyacaksın sonra onu, yani işe yarar hale getireceksin. İplikleri topladın, sonra onlarla bir halı dokumuyorsan, ne yapayım ben o iplikleri.

Hocam bizler "Beşikten mezara ilim tahsil etmek" ve "ilim kendini bilmektir" şeklinde formüle edilebilecek bir geleneğin mirasçıları olarak nasıl bir eğitime sahip olmalıyız?

Evet, bizler ister ilkokulu bitirmiş olalım, ister üniversiteyi bitirmiş olalım, ister profesör olalım,

hiçbir zaman ben olgunlaştım iddiasında bulunamayız. Eksiklerimiz vardır. O yüzden denir ki; kemâl Allah'a mahsustur. Hatta âlimler demişler ki, "Men kâle ene âlim fe hüve câhil." Kim ben âlimim derse, o câhildir. İlim bir nokta gibidir, nokta genişledikçe karanlık artar, cehil artar. Bilgin ne kadar çok olursa, bilmediğinin ne kadar çok olduğunu anlarsın.

Hâlin (davranışların) dili, sözün dilinden daha etkilidir

O yüzden olgun ilim adamları az konuşurlar ama çok ve salih ameller yaparlar. Bu sebeple demişlerdir ki; "Lisânu'l-hâl akvâ min lisâni'l-makâl." Hâlin dili, davranışların dili, sözden, şu konuştuğumuz dilden daha etkilidir, daha güçlüdür. O yüzden büyük alimlerimiz, bizim eski terbiyecilerimiz ilmi, hâlâ dönüştürmüşlerdir, halleriyle yoğurmuşlardır, lafa değil. Bu yüzden sözleri de daha tesirli olmuştur. Dolayısıyla hiçbirimiz benim işim bitti diyemeyiz. "Mine'l-mehdi

ilâ'l-lahd" ilim öğrenmek beşikden mezara kadar devam eder demişler, her an eksiklerini görüp, her an noksanlarını telâfi etmeye çalışmışlardır. Eski insanlarımızdan örnek verecek olursak, insanları medreselerde talebe olmasa bile, medresede koltuk dersleri denilen, büyük camilerde ikinci dersleri denilen halka yönelik derslerde hazır bulunurlarmış. Hatta eski yaşlılar oğlum oku da dinleyelim, kulaktan sulanalım biraz derlermiş. Sözgelimi, bizim İmam-ı Birgivi'nin Tarikat-ı Muhammediyye'si, Ahlâk-ı İslâmiyyeyi, Gazâli'nin İhya'sını özetlemiş bir kitaptır, çok okutulmuş Türkiye'de, çok şerhler yazılmış. Fatih Camii'nde Muâmeleci Mustafa Efendi diye bir zât 17. asırda 33 kere hatmetmiş bu kitabı. İnsanlar gelip ikindiden sonra onu dinliyor. Bitiriyor tekrar başlıyor. Ahlâk-ı Muhammediyye'nin hulasası. İnsana lâzım olan her şeyi konuşuyor, dinliyor orda; ki-birden nasıl uzaklaşacak, israftan nasıl kaçacak, malını nasıl kazanacak ve helâl olanı nasıl arayacak, nasıl haramdan kaçacak, nasıl şu hayatın kıymetini bilecek... Hepsini var orada.

Yani eğitimi böyle anlamak gerekiyor; her yaşa, her gruba, her fırsatta sürekli...

Tabi, tabi bitmez eğitim. Herkesin hayatı bir sürekli eğitim merkezi gibi olmalıdır. Yukarıda bahsettiğim bu halka açık derslere herkes gelip dinliyor. Konferans salonu gibi herkese açık. Kimseye niye geldin, niye gelmedin, saat kaçta geldin diye sorulmuyor, kimin vakti varsa o gelsin. Zaten bizim derslerimiz, eğitimimiz sahabe zamanından beri böyle olmuştur. Peygamber Efendimiz (as) ve sahâbelerin de yolu, metodu budur. Hz. Ömer'in ne güzel bir uygulaması var. Bir arkadaş edinmiş kendine, bazen işlerimiz oluyor Efendimizin (as) yanına gidemediğimiz oluyor, onun için sırayla gidelim demiş. Benim gitmediğim zaman sen git dinle, ezberle ve öğrendiklerini bana söyle, sen gidemediğin zaman ben gideyim dinlediklerimi, öğrendiklerimi sana söyleyeyim, böylece fırsatlar kaçmasın.

Cennet bahçelerinden nasibinizi alın

Evet, Peygamber (as)'a gelirlermiş, dinlerlermiş. Kimin derdi, sorusu varsa gelip Peygamberimize soruyorlar, Efendimiz (as) cevaplıyor, soran da öğreniyor, yanındaki de öğreniyor, ben de öğreniyorum... Herkes öğreniyor. Ders halkalarının en güzel tarafı da budur. Onun için "yedullâhi alâ'l-Cemâat" buyrulmuştur, bunu şöyle de izah edebiliriz: yani Allah'ın rahmeti cemaatle beraberdir, cemaatin üzerindedir. Peki Allah'ın rahmeti nasıl cemaatin üzerine oluyor? İşte böyle, tecelli ediyor yani. Siz bir şey soruyorsunuz, ben sormaktan utanıyorum, fakat cevabı dinleyip ben de öğrenmiş oluyorum. İşte rahmet. Cemaatin içinde olmasam, dinlemesem öğrenemeyeceğim. İşte onun için bizim böyle derslerimiz varmış, sohbetlerimiz varmış, sohbet mâlâyani değil; mâlâyaniyi terketmek bizim vazifemiz zaten. Nedir mâlâyani? İlgisiz, faydasız şeydir; dünyamız içinde âhiretimiz içinde bize faydası olmayan şeydir. İşte böyle şeylerle meşgul olmak bize zarar verir. Onun için halkımız böyle faydalı ders halkalarına, sohbetlere râğbet etmeli. Çünkü tavsiye ediyor Peygamberimiz (as) bunu: Cennet bahçelerine uğradığınız zaman

oradan nasibinizi alın, buyuruyor. Bu teşvikti işte sohbetlere. Nedir cennet bahçeleri ya Resulallah? Allah'ı zikir meclisleridir; Allah'ın ilminin, kitabının zikredildiği yerlerdir.

Tabi öğrenmek için de çaba gösterin diyor. Elmalî'nin tefsirinde de geçiyor, bir keresinde Hz. Ömer'e biri gelip, ya Ömer ben size bir meseleyi soracağım ama bir senedir soramıyorum, demiş. Kızmış Hz. Ömer ona, bir senedir bana bir şey soracaksın da sormuyorsun ha! demiş. Niye sormuyorsun, bu ilmi seni ilgilendiriyor, belki farz bir şey, Niye geciktiriyorsun? Neye ihtiyaç oldu, hemen gel sor. İlimi öğrenmeyi geciktirmeyeceksiniz, sormak lâzım. Mesela akaidde bir kâide var, deriz ki; kişinin kafasında bir mesele müşkil olsa, arayacak tarayacak doğrusu neyse öğrenecek. Kafasında o müşkilât hallolmadı, geldim sana sordum, ona sordum ama hallolmadı. Diyecek ki en son: Ya Rabbi, Senin katında gerçek neyse, doğru neyse onu arıyorum, Senin katında gerçek doğru neyse ben ona inanıyorum. Tabi ilimde kendini bilmek esastır. Hani "ilim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir" diyor ya Yunus Emre... Çünkü denildiği gibi "men arefe nefsehu, fekad arefe Rabbehu" kendini bilen Rabbinin bilir. Yani kişi kendisinin ne kadar kusurlu olduğunu bilirse Rabbinin yüceliğini de idrak eder, anlar.

Bildiğimin âlimi, bilmediğimin tâlibiyim

Bilirsiniz, rahmetlik Mehmet Sofuoğlu hocamız vardı. Ali Özek hoca başkanlığında "Hadislerle İslam Ahlâkı" diye bir kitap yazmıştık. Bana da "Sosyal Çevrede Ahlâkî Davranışlarımız" konusu verilmişti. Konuyla ilgili hadisleri toplayıp bana düşen kısmı yazmıştım. Mehmet Sofuoğlu hoca ile aynı odadaydık, ben asistandım o zaman. Hocam yazdıklarını okuyayım da, lütfen dinler misiniz? Yazdıklarımı tashih edeyim dedim. Konu haddini bilmekle alakalıydı, âlimlerin bile haddini bilmesi lâzım, yani benim bilmediğim konuda konuşmamam lâzım, bilmiyorsam bilmiyorum demem lâzım. İşte bunlarla alakalı şeylerdi. Yazdıklarında şöyle bir şey de vardı: Benim bir amcazadem vardı, İstanbul'dan köye gittiğimde bana İstanbul'daki, Ankara'daki siyasi durumları böyle faydalı ders halkalarına, sohbetlere râğbet etmeli. Çünkü tavsiye ediyor Peygamberimiz (as) bunu: Cennet bahçelerine uğradığınız zaman

oğlum, dedi, "ben bildiğimin âlimi, bilmediğimin tâlibiyim", herkesten öğrenirim. Hiç unutmuyorum bunu, kitaba da yazmıştım. Evet, bildiğimin alimiyim, bilmediğimin de talibiyim, ararım, kimde olursa olsun. Nitekim bu, hadis-i şerife de uygun bir söz. Hadiste buyruluyor ki; sizden biriniz kendisinden yaşça küçük biriyile oturup yemek yemekten utanır mı? Utanmaz, öyleyse gidip ondan ilim öğrenmekten de utanmasın. Efendim onun yaşı benden küçük, ben profesör oldum canım, o ilkokul mezunu bile değil, ben ondan mı öğreneceğim... Böyle diyemeyiz, eğer onda ilim varsa gidip öğreneceğiz, ilmin rütbesi yüksek çünkü. Adam ilim tahsil etmiş. "Rutbetu'l-İlmi a'lâ'l-ruteb" ilim rütbesi rütbelerin en yücesidir. Adam ilkokul mezunu, benim gibi fırsat bulamamış, ama gitmiş kendini başka bir alanda yetiştirmiş, o da onun ehli.

Ben bunları okuyunca Mehmet Sofuoğlu hoca dedi ki; "Ahmedim güzel olmuş, -böyle konuşurdu rahmetlik- bize küçükken öğretirdi, oğlum İslâm'ın şartı kaç? Beş. Altıncısı haddini bilmektir, derlerdi." Şimdi haddini bilmiyor adam. Din konusunda da konuşuyorlar televizyonlarda, öyle konuşuyorlar ki, ben utanımdan yer yarlısa yere gireceğim. Yani neler konuşuyorlar öyle! Dine aykırı, Kur'an'a aykırı, hadise aykırı: Dört kitapta yeri yok... Konuşurken de öyle cesurca konuşuyorlar ki... Nedendir bilmiyorum. Ya cesâretten, ya cehâletten.

Hocam biraz daha özele ve somuta gelmek istiyoruz. Ülkemizde ilkokuldan üniversiteye kadar çok uzun bir sürece yayılan eğitimin kalitesini nasıl buluyorsunuz? Bu uzun süreç sonunda varılmasa gereken hedeflere ulaşıyor muyuz? Yoksa büyük oranda zaman ve emek israfıyla mı karşı karşıya kalıyoruz?

Evet, bazı şeylerde zaman kaybı yok değil, var. Bakın bir ara bir dergi benden Türkiye'deki eğitim programlarıyla alakalı bir yazı istemişti. Ben de konuyu araştırınca gördüm ki, Türkiye'de sürekli program değişmiş. İşte bir dönem gelmiş Fransa önem kazanmış Türkiye'de, Osmanlı'nın son dönemlerinden itibaren, bütün gözler Fransa'ya çevrilmiş, Fransızca'ya önem verilmiş. Fransızca konuşabilmek, bonjür diyebilmek mesela çok büyük bir modernlik olarak görülmüş.

1940'larda Almanya'nın galip gelmesi milleti hep Almanca'ya, Alman kültürüne yöneltmiş. İşte şimdi Amerikan-İngiliz kültürü baskın, ona yönelmiş. Böyle hep değişmiş eğitim sistemleri, programları.. Milli Eğitim Bakanlığı'nın tarihçesine bakarsanız ve Talim Terbiye Kurulu'nun dosyalarında inceleme yaparsanız programların nasıl değiştiğini görürsünüz. Yâ hu kardeşim bizim kendimize ait bir şey yok mu?

Ben Londra'ya gittiğimde baktım ki devlet olarak İngilizler, dünyanın bir köşesinde küçücük bir adaya yerleşmişler. Ama adamlar planlı çalıştılarından, programlı çalıştılarından ve kendi kendine hükmettiğinden, kendi programlarını kendileri yaptıklarından dolayı dünyada karışmadıkları / karıştırmadıkları bir yer yok. Bizim devletlerimiz ise işte Ortadoğu'daki devletler veya gelişmekte olan devletler, hemen hemen hiçbirinde kendi iradeleri hakim değil. Biz de öyleyiz, kendi kendimize değiliz, kendi kararlarımızı kendimiz veriyoruz. Etkili-yetkili makamlarda bulunan kişilerin aldıkları kararlara bir baktığınız zaman, gerçekten Türk insanının menfaatleri doğrultusunda alınmamış kararlar. İşte son zamanlarda bir parça kendimize gelelim dediğimiz zaman da hemen başımıza vuruyorlar. Bu bir realite yani, kimseyi kötilediğimden falan değil, realiteyi görmek lâzım... Buna da mecburuz. Olayları akıl ve tecrübe süzgecin-den geçiren alimlerimiz demişlerdir ki: " Zamanın olaylarını anlamayan/bilmeyen câhildir!"

Ama son zamanlarda bir uyanış var...

Tabi, tabi, çok şükür. Bakın Allah'ın her işinde hikmeti vardır. Tekniğin gelişmesinin bazı zararlı tarafları varsa da, külfet-nimet dengesi. Söz konusu gelişmelerin, iyi tarafları da çoktur. Mesela onların vasıtasıyla haber alıyoruz, iyi haber de alıyoruz, kötü haber de. Bizim de artık tedbir almamız lâzım, oturup düşünmemiz lâzım. Mesele eğitimde zararlı oluyor mu dediniz. Tamamen yüzde yüz zarar diyemeyiz, iyi tarafları da var, kötü tarafları da var. Ya da kötü demeyelim de faydası daha az olan tarafları da var.

Yabancı dili ihtiyaca göre okutmak daha doğrudur

Peki yabancı dil kötü mü? Olur mu canım, Peygamberimiz (as) teşvik ediyor düşmanınızın dilini öğrenin diye. Fakat ihtiyaca göre okutulması

daha iyidir. Bir de haftada üç saat İngilizce okuyorduk veya okuyorduk. Peki sonunu getirebiliyor muyuz? Öğrenebiliyor muyuz? Öğrenemiyoruz. Sonuçta ne oluyor haftada üç saat? Boşa gitmiş oluyor, heba oluyor. Yani sonunu getirebilisen, belirli bir ölçüde konuşabilisen, okuyabilisen, bir mektubu yazıp okuyabilisen ne âla, ne güzel. Aslında sadece bizde yok bu durum, kültürel baskının bir sonucu. Japonya'da da böyle. Londra'ya bir Japon gelmişti, o da benim gibi grameri okumuş, konuşma yok. İşte oraya konuşmaya gelmiş. O halde yabancı dil derslerini zorunlu kılmaktan çok, seçmeli yapmak ama gerçekten öğretecek bir program geliştirmek suretiyle daha uygun olur.

Esasen dünyada revaç bulan diller, o dilin konuşulduğu devletlerin gücüyle bağlantılıdır. Bir devlet güçlü olunca, onun konuştuğu dile de ilgi artıyor. Arapça da aynı şekilde olmuş. İslâm devletleri güçlü olduğu zamanlarda Avrupa'da gençler Arapçaya yönelmişler, Arapça okumaya başlamışlar. Hatta papazlar onlara kızıyormuş, neden bu kelimeler kitaplarını falan okuyorlar diye.

Hocam bir soru da ailedeki eğitimle ilgili soralım, ailede eğitim nasıl olacak? Çünkü aile çocuğu okula gönderiyor ve bütün işi okula havale ediyor, ailenin görevi nedir?

Tabi eğitimde aile çok önemli. İstanbul'da bir Milli Eğitim müdürü vardı. Şöyle demişti: Kayınvalidem derdi ki; oğlum aile mekteptir. Evet, aile mekteptir. Onun için bizde aile terbiyesi çok önemlidir. Ne denir aile terbiyesinden mahrum olan çocuklar için? Bu sokak çocuğudur denir. Başka sözler de vardır aile terbiyesinden uzak kalmış çocuklar için. O yüzden anne babalara çok önemli görevler düşüyor. Ana-babalık çocuğu sadece dünyaya getirmek ve onun karnını doyurmak değildir. Onu terbiyeli bir vatandaş olarak eğitmek esastır. Terbiye deyince, çocuğum yere tükürme, bağırma gibi sözler söylemek değildir sadece. Terbiyeden maksat ona, biz olmadığımız zaman ve yerlerde de bizim din ve ahlakımıza göre yaşayabilmesi ve insanlara zarar vermeyen aksine faydalı bir insan, hâsılı, kendi kendine yeten bir fert olmasını sağlayacak bilgi ve becerileri kazandırmaktır. Tabi günümüzde anne babalar çalışıyor. Özellikle de anne çalışıyorsa zaten eve yorgun argın geliyor. İşe gidip gelirken zaten

arabalarda yoruluyor, uyukluyor kadıncağız... Hepimiz yollarda görüyor ve insan olarak üzülüyoruz. Şimdi eve geldiğinde ne yapsın bu anne, ne yapacak? Günümüzde kadının çalışması farzı gibi bir hale getirildiler. Kadının çalışmasını engellemiyoruz biz, engel yok; ama bir taraftan da gerçekçi olmak lâzım. Hayat eskiden gerçekçilik üzerine kurulmuştu. I. Dünya savaşına kadar Avrupa'da da, diğer kıtalarda da durum böyleydi. Hz. Adem'den beri erkek, gücünden dolayı dışardaki işleri yüklenmiş, kadın da evdeki işleri üstlenmiştir. Bu taksim, hayatın gerçekleri karşısında tabii bir iş bölümüdür. Birini alıp diğerini dışlama asla değildir. Geçen asrın başlarına kadar her yerde böyle devam etmiştir. Çünkü karı kocadan herbiri aileyi oluşturan birer temeldir.

Aile yuvası İslâm toplumunun özüdür

Ben bazen kızlara, talebelere söylüyorum; kızım bir çocuk yetiştirebilmek birkaç doktora bedeldir. Cennet niçin annelerin ayaklarının altındadır? Çünkü hizmet ediyor, gecesini gündüzüne katıyor, uyumuyor çocuğa bakıyor, yemiyor yediriyor, koruyor, besliyor, ahlâk öğretiyor, evinin işlerini görüyor, yaşantısıyla, her şeyiyle örnek oluyor... Az iş mi bütün bunlar? Şimdi İslâm'ı karalamak için, İslâm kadını dört duvar arasına hapsedilmiş, diyorlar. Hadi canım, niye hapsedilsin, dışarı çıkmasının önünde bir engel mi var? Ama vâkıa olarak kadının işi daha çok evinde. Çünkü bizim ailemiz bir mekteptir. Şimdi durum değişti. Fikirler başkalaştı. Ne yapıyorlar? Çocuğu kreşe veriyorlar. Şimdi çocuk anne kucakındaki sıcaklığı kreşte duyabilir mi? Anne sütünün yerini hangi gıda tutabilir? O yüzden aile yuvası, İslâm toplumunun özüdür. Ancak kendi ideallerini gerçekleştirme için ve kadının hakkını korumak iddiasıyla onu evinden, ailesinden uzaklaştıran feminizm, maalesef müslüman kadın dünyasının da bir problemidir, müslüman kadınlar da bunun etkisinde kaldılar. Açık söyleyeyim, bazı kadınlarımızda, yüksek tahsilli bazı kızlarımızda bile bu etkiye rastlamak mümkündür.

Hocam son olarak tavsiyelerinizi almak istiyoruz. İKRA Derneği olarak "beşikten mezara ilim" parolasıyla yaşı, mesleği, meşrebi, cinsiyeti ne olursa olsun insanlarımızı kitap okutmaya ve kitap okuma-

ya gayret ediyoruz. Bizlere ve okuyuculara neler tavsiye edersiniz?

Evvvela böyle bir çalışmayı başlattığınız için sizi tebrik ederim. Toplum içinde, bir köşesinde böyle bir çalışma olmalı, okuyan insanlar bulunmalı. Nasıl ki emr-i bi'l-maruf nehy-i ani'l-münker yapan insanlar olacak, böyle bir çalışmayı yapan insanlar da olmalı. Onun için bu çalışmanızı duyunca çok memnun oldum. Yalnız, kardeşlerimin okuduklarını anlama ve uygulama aşamasında ehil kişilere yazışmalarını tavsiye ediyorum. Mesela önceki yazdıklarından birinde de ifade etmişim, bir kimse birkaç sayfa meal okuduktan sonra kendisini müftü zannetmemeli. Haddini bilmeli. Okuyoruz da, okuduklarımızı doğru anlayabiliyor muyuz? İşte bu konuda istişareler bol olmalı, fikirler teati edilmeli. Bin tane biliyorsan da bir tane bilene danış demişler. Danışan dağı aşmış, danışmayan düz yolda şaşmış. Tabi istişare bilenlerle, ehli ile olur. Vaktiyle bir müftü efendiye birisi gelmiş demiş ki efendim bizim mahalleye bir vâiz geldi şöyle alim böyle fazıl... demiş. Kim olduğunu öğrenince, vâizin, kendisinin en zayıf bir talebesi olduğunu hiç öyle söylenilen vasıflara sahip olmadığını bildiği için oğlum öyle olduğunu kim söylüyor demiş. Efendim bizim mahallede bir marangoz var da o söylüyor demiş. Müftü efendi de oğlum marangozdan müftü müşahidi olursa sonuç böyle olur. demiş. Okuduklarınızı da kimsenin başını ağrıtmadan insanlara anlatın. Başını ağrıtmadan diyorum, o da bir sünnettir çünkü. İnsanların uygun vakitlerini, dinlemeye uygun hallerini dikkate alarak anlatmak lâzım. Peygamberimizin (as) sahâbeye vaaz ederken onların uygun zamanlarını gözettiği rivayet ediliyor. Evet, çok güzel bir çalışma, insanları okumaya teşvik etmek, onlara yanlışları göstermek, güzellikleri öğretmek çok güzel bir şey. Ben bu işi yapan arkadaşlara da dua ediyorum, muvafakiyetler diliyorum. Sa'yiniz meşkur olsun, Allah güç kuvvet versin...

Hocam röportaj teklifimizi kabul edip bize vakit ayırdığınız ve verdiğiniz çok kıymetli bilgiler ve nasihatler için İKRA Derneği ve okuyucularımız adına çok teşekkür ederiz.

Röportaj: Halil KENDİR – Erdoğın AYDIN

Bir Kitap Dostu: **ALİ YAKUP CENKÇİLER** (1913-1988)

Aslen Kosovalı olan Ali Yakup Cenkçiler Hocaefendi, Üsküp ve Kahire'de öğrenimini tamamladı. Mısır'da Mustafa Sabri Efendi, Zahid Kevserî ve Yozgatlı İhsan Efendi gibi Osmanlı bakiyesi âlimlerden ders aldı.

1946-1957 yılları arasında Kahire Üniversitesi'nde memur, 1957-1959 yılları arasında Mısır'ın Ankara Büyükelçiliği'nde tercümanlık yaptı. 1960'ta İstanbul'a yerleşti.

Ali Yakup Hoca, dünyevi herhangi bir beklenti içinde olmadan İstanbul'un çeşitli camilerinde İmam Gazali'nin İhya-i Ulumi'd-din, Edebü'd-Dünya ve Ve'd-Din, İbn Kesir'in Tefsir-u İbn Kesir adlı kitaplarını okuttu. Diyanet İşleri Başkanlığı Haseki Eğitim Merkezi'nde tefsir, kelam ve belağat dersleri verdi. Ali Yakup Efendi 22 Mayıs 1988'de İstanbul'da vefat etti.

Ali Yakup Efendi aynı zamanda merhum Ali Ulvi Kurucu'nun da hocasıdır. Ali Yakup Hoca, Arapçayı ana dili gibi bilir, bunların yanı sıra Sırpça, Arnavutça, Osmanlıca, Fransızca, İngilizce, Farsça'yı da anlar ve konuşurdu. İslam dünyasının birbiriyile İngilizce konuşmasına üzüldü, "Arapça uluslararası bir dil olmalı" derdi.

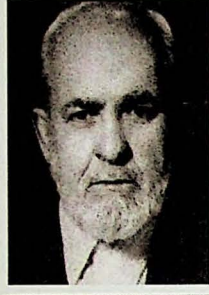
Ali Yakup Hoca, Muhammed Kutup'un "Yirminci Asrın Cahiliyeti" kitabını Türkçeye çevirmiş, Safahat'ın "Fatih Camii" ve "Çanak kale Savaş" bölümlerini de Arapçaya tercüme etmiştir. İlmiyle amil bir şahsiyet olan Ali Yakup Hoca'nın söyledikleri ile yaptıkları arasında bir tezat yoktu. Bu nedenle öğrencileri ve kendisini tanıyanlar ona her zaman büyük bir hürmet gösterir ve muhabbet beslerdi.

Ali Yakup Hoca, çok kitap okuyan ve bu nedenle farklı ilim dallarında iyi derecede malumat sahibi olan bir şahsiyetti. Ders sırasında çok önemli misafiri gelse dahi dersi kesmez, hatta bu ziyaretten dolayı biraz da söylenirdi. Çünkü onun için ders, kazası olmayan bir ibadetti. "İlimde emeklilik olmaz" düsturundan hareketle emekli olduktan sonra da gecesini gündüzünü talebe yetiştirmeye, camilerde, Kur'an kurslarında, ilahiyatlarda ders vermeye tahsis etmiştir.

İLİM VE
ALİM

Ahmet
YAPICI

Ali Yakup Hoca, ilim aşığı, kitap dostu, güler yüzlü, hoş sohbet, cömert, samimi ve misafire değer veren biri idi. Ders okutmak için gideceği yerler yakın olunca tramvaya binmez, ona verecek parayla kitap alır, okurdu. Bu hususta şunları söyler: "En sevdiğim şey, talebe okutmaktır. Gerçi çok okutamadım. Ama bir talebe bile saatlerimi sarf etmekten zevk alırım. Bu, bizim mesleğimizde Allah'a götürün bir yoldur. Dünyalığı hiç düşünmedim. Bazı günler sabah yer, ertesi gün sabaha kadar yemek yiyeyim, diye tasa çekmezdim."

Osmanlı ve Türkiye hayranı olan Ali Yakup Hoca, "Ben Türk milletine şükran borçluyum. Eğer Osmanlılar gelmeseydi Balkanlarda hepimiz Hıristiyan kalırdık. Türk kelimesi Balkanlar'da Müslüman yerine kullanılır. 'Elhamdülillah Türk'üz, Türklüğün şartı 33'tür" denir. Sultan Hamid'in adı geçtiğinde emin olun ayağa kalkırdı. Osmanlı'nın çocuklarına, torunlarına ilim öğretmek bir şükür vecibesidir." diyerek Mısır'ın Ankara Büyükelçiliği'ndeki yüksek maaşlı vazifesini terk etti ve büyük bir vefa göstererek İstanbul'a gelmeyi tercih etti.

Ali Yakup Hoca'nın her zaman sevdiği ve çok etkilendiğini söylediği üç önemli şahsiyet vardı: Bunlar: İmam Gazali, Mustafa Sabri Efendi ve Hasan El Benna idi.

Kendisine "Hocam nasıl sağlıklı kalyorsunuz" diye sorulduğunda;

"Her sabah soğuk su ile duş alırım. Çok yürürüm. Az uyurum. Yemeği sade yerim, çoğu zaman domates ile peynir. Hanıma bir defa dahi şunu pişir demedim, ne getirdiyse yedim. Mısır'da iki, üç hurmayı bardakta ıslatıp onu yerdim veya birkaç incirle idare ederdim." derdi.

Örnek bir ilim adamı ve güzel ahlaklı bir Müslüman olarak gıpta edilen bir ömür yaşayan Ali Yakup Cenkçiler Hocaefendi'ye Allah'tan rahmet diliyoruz. Mekânı cennet olsun.

Kaynaklar:
İslam Ansiklopedisi, 7/370, TDV Yayınları.
www.dunyabizim.com

» MERKEZ HABERLER

Şehit Mehmet YILMAZ'ın kabrini ziyaret ettik!

“Mü'minlerden öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde durdular. Öyle ki onlardan kimi adağını yerine getirdi (şehit oldu), kimi de şehit olmayı bekliyor! Fakat onlar hiçbir şekilde verdikleri sözü değiş-tirmediler.” (Ahzab suresi: 23)

15 Temmuz 2016'nın, o meşum kalkışmadaki şehitlerinden biri olan Mehmet YILMAZ abimizin 1. sene-i devriyesinde İKRA yönetimi olarak kalabalık bir grupla mezarını ziyarette bulduk.

“Canı dilden âşık oldum Muhammed'e Muhammed'e / Mevlâm lâyük eyle bizi Muhammed'e Muhammed'e”

Bu ilahi sık sık terennüm ederek ağzından düşürmeyen şehidimizin Peygamber Efendimiz (sav)'e komşu olması dileği ile...

Evlenmenin Fazileti

Hz. Aişe radiyallahu anha anlatıyor: Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki:

“Nikah benim sünnetimdir. Kim benim sünnetimle amel etmezse benden değildir. Evleniniz! Zira ben, diğer ümmetlere karşı siz (in çokluğunuz) ile iftihar edeceğim. Kimin maddi imkânı varsa hemen evlensin. Kim maddi imkân bulamazsa (nafile) oruç tutsun. Çünkü oruç, onun için şehveti kırıcıdır.”

EN EFDAL KADIN

Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın azadlısı Sevbân radiyallahu anha anlatıyor: “Gümüş ve altın (biriktirme) ile ilgili ayet (Tevbe 34) nazil olduğu zaman halk: “Öyleyse hangi malı biriktirmeliyiz?” diye birbirlerine sordular. Hz. Ömer: “Bunu, ben sorup size haber vereyim!” dedi ve hemen devesine atlayıp gitti. Ben de peşinden gittim. Hz. Ömer: “Ey Allah'ın Resulü hangi maldan edinilm?” diye sordu. Aleyhissalatu vesselam da: “Her birinin, şükreden bir kalp, zikreden bir dil, ahiret işinize yardımcı olacak mü'mine bir kadın edinin” buyurdular.”

Ebu Ümame radiyallahu anha'nın rivayetine göre: “Resulullah aleyhissalatu vesselam şöyle buyurdular: “Mü'min, Allah'a takvadan sonra en ziyade salih bir zevceden hayır görür. Böylesi

Feyyaz - Pınar KALKAN

bir kadına emretse itaat eder. Ona baksa sürür duyar, bir şeyi yapıp yapmaması hususunda yemin etse, kadın bunu yerine getirerek onu yeminden kurtarır, kadından ayrılıp uzak bir yere gitse, kadın hem kendi namusu ve hem de adamın mali hususunda hayırhah ve dürüst olur.”

Peygamberimizin sünnetine ittiba eden Genel Merkez Gençlik Birimi Başkanımız Feyyaz KALKAN Pınar KOÇ hanımefendi ile 23.07.2017 Pazar günü; Tuna Şubemiz Sekreteri Haşim ÖZTÜRK Kader SARITEMUR hanımefendi ile 10.09.2017 Pazar günü dünya evine girmişlerdir.

İKRA DERNEĞİ olarak her iki çiftimizi tebrik ediyor, Allah (cc)'dan onlara göz aydınlığı olacak salih ve salih evlatlar vermesini diliyoruz.

Yeni Bir Eğitim Sezonuna Bismillah!

İKRA Derneği olarak geleneksel hale getirdiğimiz eğitim sezonu açılış yemeği programını 22 Eylül 2017 Cuma akşamı Bağcılar Belediyesi Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdik. Bizlere bu imkânı sağlayan Bağcılar Belediyesi Başkanı Lokman ÇAĞIRICI Beye ve Başkan Yardımcısı Kenan GÜLTÜRK'e teşekkür ediyoruz.

Her yıl Eylül ayında, okulların açılışla birlikte gerçekleştirdiğimiz bu yemekli toplantıya her ne kadar **"açılış programı"** desek de, buradaki açılış lafın gelişi. Yoksa İKRA Derneği olarak çalışmalarımıza aralıksız devam ediyoruz; yaz, kış, sıcak, soğuk çalışmalarımıza engel teşkil etmiyor elhamdülillah. Eğitim sezonu desek de bir Müslüman yaz tatili denilen dönemde de kitap okuma işi ile hemhal olmalı, İKRA Derneğimizdeki arkadaşlar gibi.

Halil KENDİR hocamızın sunuculuğunu yaptığı ve yeni hicri yılın da açılış programımızdan bir gün öncesine denk gelmesiyle Halil hocamızın adlandırmasıyla "Hicret yeni bir başlangıç, bizim de yeni eğitim sezonumuz ilim deryasına dalmamızın yeniden başlangıcı olsun" dediği programımız, 20.30'da akşam yemeği ile başladı. Yemeğin ardından İKRA Başakşehir Şubesi Başkanı Vahdet TURAN hocamızın Kur'an-ı Kerim tilave-

tini dinledik. Ardından Genel Başkanımız Sayın Mehmet ÇELİK geldi kürsüye

Mehmet ÇELİK hocamız konuşmasında, bizlerin insanlarımızı bilgilendirmeye, bilinçlendirmeye ve şuurlandırmaya ihtiyacımız olduğunu ve bu noktada Derneğimizin misyonu gereği yaptığımız çalışmaların ne kadar önemli olduğunu vurguladı. Çelik hocamızın ifadelerinden;

"Peygamberlerimiz nezir/uyarıcı olarak gönderilmiş. Bizler Ümmet-i Muhammed-i uyandırma vazifemizi hicri 1419'da da yapmak üzere çalışmalarımıza aynı aşkla, şevkle devam ediyoruz/etmeliyiz. Ana konumuz; kültür emperyalizminin verildiği ne verilirse yutulması, ne verilirse okunması yerine kitaplarımızı önceliyoruz."

"Mecburen ve mutlaka okunması gereken kitaplar değil, severek, arzu ederek, ilim olarak alabilmek gayretiyle okuyoruz."

"Oku! Önce insan, sonra kaliteli Müslüman olmak üzere okuyoruz."

"Sorumluluk sahibi gençler, anneler, babalar, kardeşler yetiştirmek için uğraşmalıyız."

"Medeniyet kurmalı, İslam Medeniyeti kurmalıyız. Bu noktadan hareketle temel bilgi kaynaklarımıza dönmeli, yani kaynak kitabımıza dönmeliyiz."

Mehmet ÇELİK'in konuşmasından sonra "okuyanların ve okumayanların durumu ile İKRA'nın kısa bir tarihçesinin anlatıldığı VTR izlendi. VTR sonrasında kürsüye Kurucu Genel Başkanımız Av. Emin ATALAY bey çıktı.

Atalay konuşmasında çalışmaların nasıl azim ve şevkle yürütüleceğini ilişkin açıklamalarda bulundu ve dert çekmeyenin derdin kıymetini bilemeyeceğini beyan ederek bir kısca anlattı:

"İki kişi Peygamber Efendimiz'e (sav) gelir ve Müslüman olur. Daha sonra biri şehit olur, öbürü uzun yıllar yaşar ve eceliyle yani normal bir şekilde vefat eder. Sonradan ölen, şehitten daha ileri bir mertebeye yer alır. Sebebi sorulunca Efendimiz (sav) şöyle cevap verir: "Sonradan ölen kişi yaşadığı müddetçe zikir, namaz, cihad ...vs ile meşgul oldu mu? Evet."

"Bizler yaptığımız her işin zerre karşılığını veren bir Allah'a (cc) inanıyoruz. Öyleyse ölüm gelene kadar çalışmalarımıza devam etmeliyiz."

Programımızda temsilcilerimizde görev yapan bazı arkadaşlara çalışmalarından ötürü plaket tak-

dim edildi:

Yayın Kurulu'ndan Hakan ULUÇ'a ve Başakşehir temsilcilerimizden Ömer ÇAVUŞ ve Mustafa MENTE'ye onlarca hafız yetiştiren Üçyüzlü Cami İmamı Kürşat GÖKGÖZ hocamız,

Esenler temsilcilerimizden Zeynel ÜNAL'a Başakşehir İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü Ahmet YAPICI hocamız,

Bağcılar temsilcilerimizden Hasan AKGÜL, Ramazan TEKİNALP ve Recep YÜCEER'e Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi öğretim üyelerinden Doç. Dr. Ahmet EFE hocamız,

Tuna temsilcilerimizden Sebahattin OLCAY'a Ebubekir Kur'an Kursu hocalarından Hamza YILDIZ hocamız,

Nenehatun temsilcilerimizden Cengiz BOZTEPE'ye Mehmet TORUN hocamız,

Güngören temsilcilerimizden İbrahim TANCI'ya Küba Camii İmam Hatibi Mehmet ADIGÜZEL hocamız,

Anadolu Kitap Takip Birimi Başkanı İhsan KARADAŞ'a (kendisi katılmadığı için yardımcısı İsmail DEMİR'e) Av. Emin ATALAY hocamız tarafından plaketleri takdim edildi.

İKRA Derneği yoluna devam ediyor... Kenetlenerek, büyüyerek devam ediyor... Büyüklerimizin bilgi ve tecrübelerini, gençlerimizin heyecan ve enerjilerini harmanlayarak devam ediyor... Müslümanların, dünyanın en çok okuyan ve en bilgili bireyleri olmasının özlemini yüreklerinde taşıyarak devam ediyor... Ve herkese diyoruz ki, gelin bu kavanda birlikte yürüyelim, dünya ve âhiret mutluluğuna birlikte ulaşalım.

İKRA Hanımlar Komisyonu Başkanı Şule ÇELİK Hanım ile Röportaj

Kendinizi tanıtır mısınız?

İsmim Şule Çelik, Karamanlıyım, evliyim, üç çocuk annesiyim, İstanbul Üniversitesi sosyoloji bölümü 3. sınıf öğrencisiyim.

Bize İKRA Derneği Hanımlar Komisyonundan bahseder misiniz?

İKRA Hanımlar Komisyonu 2014 yılında kuruldu. Amaç tüm şubelerdeki hizmet veren hanım kardeşlerimizin birlikte hareket edebilmesi, yardımlaşmak, eğitim ve sosyal işlerimizi "İKRA" ailesi olarak bir çatı altında daha rahat çalışabilmek için genel merkez hanımlar komisyonunu kurmuş bulunmaktayız.

Komisyonunuzdaki faaliyetlerinizi anlatabilir misiniz?

6 şubemizin 4'ünde hanımlar olarak aktif olarak çalışmaktayız. Bu şubelerde muhataplarımız 7'den 70'e okuma bilen tüm hanımefendilerdir.

Bunları şu şekilde gruplandırdık:

Gençlik birimi ilköğretim, orta, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim hizmeti veriyor, gençlerimize eğitim seminerleri hazırlıyor, kitap listelerini takip ediyor, yazın yaz okulunda Kur'an-ı Kerim eğitimi veriyor, geziler düzenliyor ve kışın cumartesi günleri eğitim veriyoruz. Şubemizin bir tanesinde de Cuma günleri lise kızlarımıza İngilizce dersleri verildi. Bu yılda yine aynı şekilde Kur'an-ı Kerim, hadis, Arapça ve İngilizce dersleri, talebe göre şubelerimizde vermek üzere program hazırlandı.

Cemile ÜNAL

Hanımlarımıza ise haftanın beş günü Kur'an-ı Kerim dersi, tecvid ve ilmi hâl dersleri veriliyor. Bunun yanında şubelerimizde haftada bir gün tefsir dersi yapılmaktadır, ayrıca sohbet günleri ve ayda bir seminerler oluyor. Seminerlerimizde

Şule ÇELİK

çok değerli yazarlar, hocalar, doktorlar geliyor. Gezilerimiz, pikniklerimiz oluyor.

Günün hangi saatlerinde faaliyet yapıyorsunuz?

Az önce de söylediğim gibi haftanın 5 günü faaliyetlerimiz devam etmektedir.

Bir de İKRA akademisi programı var, bu program nedir anlatır mısınız?

İKRA akademisi benim çok önemseydiğim, inandığım, takibini, müfredatını bizzat kendimin yaptığım bir programdır. İKRA akademisi bu sene 3. yılına giriyor, yani arkadaşlar 3. sınıfa başlayacaklar. Haftada bir gün iki dersten oluşan bir program.

İlk yıl; dünya üzerinde yaşayan tüm coğrafyalardaki Müslüman kardeşlerimizin ne durumda oldukları, bu hâle nasıl ve neden geldikleri, yaşadıkları problemlerin neyden kaynaklandığı, çözüm yollarının neler olduğunu öğrenmek konusunda uzman hocamızdan ders aldık. Tarihçi Fatma Türk hocamız cuma günleri öğleden sonra saat 1'den 2'ye kadar bir saat ders verdi.

İKRA'nın çalışmalarında hedefe ulaşmak için düzenli olarak hedefe ulaştırıcı motivasyon dersini de Fatmanur Kutay Hanımefendi'den aldık.

Bununla beraber dünyada liderlik yapmış olumlu veya olumsuz toplumu nasıl etkilemiş, o toplumdaki değişiklikler neler olmuş öğrenmek için 'Liderlerin Topluma Etkisi' adında bir ders aldık. 4 halife ile

başlayıp 21. yüzyıldaki liderlere kadar geldik. Bu dersi de Dilek Yıldırım Hanım'dan aldık.

2. kademeye geçen arkadaşlarla, bir topluma girdiğimizde etkili iletişim kurmak ve nasıl hitap edebileceğimizi öğrenebilmek için etkili iletişim ve hitabet dersini edebiyatçı Melike Çep Hanımefendi'den aldık.

Bunun yanında Türkiye'deki cemaatlerin yapısını ve çalışmalarını anlayabilmek için cemaatlerle ilgili hukukçu Dilek Yıldırım'dan ders aldık. Aynı zamanda İslam Tarihi dersimizde de 4 halifeden başlayarak İslam Tarihi dersi aldık. Derse katılan hanım kardeşlerimiz bu dersleri aldıktan sonra sunum nasıl yapılır, anlatmak istedikleri konuyu en iyi, anlaşılır şekilde anlatabilmek için sunumlar yaptılar. Gençlik birimindeki üniversiteli kızlarımız kendi çalıştıkları alanlarda bize sunum yaparak derslerimizi devam ettirdik.

Bu yılki yapmayı planladığımız dersler:

Akaid dersi

Din Usulü

100 yıl öncesi ile 100 yıl sonrası İslam Dünya'sı.

Günümüz İslam Dünya'sının problemleri ve çözümleri

Programdaki amacınız nedir?

Amacımız akademiye katılan hanımların bilgili, bilinçli, kendine ve çevresine faydalı insanlar olabilmesi için hazırlanmış bir program sunmak. Takdir edersiniz ki günümüz dünyasında dinimizi doğru kaynaklardan okuyan, öğrenen insan sayısı oldukça az. Bizim amacımız dinini ve yaşadığı dünyada olup biten olayları doğru okuyup anlaması, ona göre çözüm üretecek, harekete geçebilecek, gelecek nesilleri Allah'a layık kul yetiştirebilecek şekilde bilgili, donanımlı hanımlar yetiştirebilmektir.

Bu programları bitirenleri nasıl değerlendirmeyi düşünüyorsunuz?

Bu programı düzenli takip etmiş, kitap listesindeki kitapları okumuş hanımların zaten buldukları coğrafyayı iyi tanıyan, dünya olaylarını takip eden, girdiği ortamda etkili iletişim kurarak anlatmak istediğini doğru

anlatabilen, İslam Tarihini bilen, Kur'an ve hadisten alayan ve yaşayan hanımlar olmasını hedefliyoruz. Hedefimize ulaşırsak hanımlarımız iyi birer hatibe olarak yetişmiş olacak.

İKRA hanımları olarak kısa ve uzun vadede hedefleriniz nedir?

İKRA olarak ilk hedefimiz birlikte okur sayımızı artırmaktır. Ulaşabildiğimiz her yerde okumanın çok önemli bir yaşam biçimi olduğunu anlatmak. Uzun vade de ise yetişen gençler ve hanımlarımızla birlikte Türkiye genelinde büyümek, oralarda sunumlar yapan, seminere giden hanımlar olmak ve hatta dünyaya açılmaktır. Ben Türkiye'ye gelmiş, üniversitelerini bitirmiş, ülkelerinde nasıl çalışma yapabileceklerini araştıran gençlerin bulunduğu bir toplantıda İKRA'nın çalışmalarını anlattım ve çok ilgilerini çekti. Şimdi o öğrencilerle ara sıra mesajlaşıyoruz. Yardım ve destek bekliyorlar, çalışma usulümüz hakkında bilgi alıyorlar, ileriki yıllarda Allah nasip ederse İslam Coğrafyasında başlatırız, inşallah hedefimiz bu olsun.

Son olarak ne söylemek istersiniz?

Son olarak tüm kardeşlerimize, hiç bıkmadan her yerde söylediğimiz ve söylemeye devam edeceğimiz şey okumalıdır. Çünkü ilk emir 'Oku' dur. Gerçek anlamda okursak birbirimizle uğraşmayız, kâfirlerle uğraşırız, gerçek anlamda okursak hasetten, gıybetten, boş işlerle uğraşmaktan kurtuluruz. Onun için tüm hanım kardeşlerimizi okumaya aynı zamanda da gelmedilerse İKRA Derneği'ne davet ediyorum. Herkesi Allah'a emanet ediyorum. Teşekkürler.

Röportaj: Cemile ÜNAL

Kur'ân ile Geçen Bir Yaz Dönemi

Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de "Boş kaldın mı hemen (başka) işe koyul ve yalnız Rabbine yönel" (İnşirah suresi: 7-8) buyuruyor. Biz de İKRA Deneği Bağcılar Şubesi Hanımlar Komisyonu olarak Rabbimizin bu emrine uyarak, okulların kapanmasından sonra boş durmadık ve uzun yaz tatilini bir işle, işlerin en güzeli ile doldurmak için kolları sıvadık.

Kız öğrencilerimize Kur'ân-ı Kerim öğrenecekleri, sure ezberleyecekleri, ilmiyal, siyer ve âdâb dersleri alacakları ve bu alanlarda kendilerini yetiştirip geliştirecekleri bir kurs düzenledik. Bu çalışma Gençlik Birimi'nden Hatice ŞEKER ve Melek OLCAY kardeşlerimiz tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bir buçuk ayı aşkın süren kursumuz 03.07.2017 Pazartesi günü başlamış ve 25.08.2017 Cuma günü sona ermiştir. Çok verimli geçen kurs süresince, kursa katılan kızlarımıza yukarıda değindiğimiz dersler ve eğitimler verilmiş, ayrıca günde iki kere ikramlı çay saati yapılmıştır. Kursun sonunda katılımcı kızlarımıza Başarı Belgesi verilmiştir. Yüce Rabbimizden Kur'ân ile geçirilen bu dönemi bereketlendirmesini, öğrenilenleri yaşamayı hepimize nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Bağcılar Şubesi Hanımlar Komisyonu

Kur'ân Okumayı Öğrenmeyen Kalmasın

Okuma ve okutma üzerine kurulu olan derneğimizde Bağcılar temsilciliğimizde Pazartesi ve Cuma akşamları 21/22 saatleri arasında yetişkin erkeklere yönelik "Tevidli Kur'ân-ı Kerim" dersi verilmektedir. Bu fırsatı kaçırmayın.

Mutlu Günümüz

Tuna Temsilciliği yönetiminde görev yapan Haşim Öztürk kardeşimiz, Kader hanımla dünya evine girdi. Allah bir ömür boyu kendilerine mutluluk versin. Haneleri Kur'ân, namaz ve ilim sevgisiyle yoğrulup, huzurun merkezi olsun. Allah almış oldukları bu güzel kararı hem bu dünyayı, hem de ahireti kazanma noktasında bir vesile kılsın...

İnna Lillah ve İnna İleyhi Raciûn

Pazartesi sohbetlerimizin müdavimlerinden Adem ÇİÇEKÇİ abimizin babası Hacı Mehmet ÇİÇEKÇİ 20.09.2017'de Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

İKRA Güngören ailesi olarak Merhuma rahmet, Adem abimize ve ailesine sabrı cemil niyaz ederiz.

Bu vesile ile Adem abimize taziye ziyaretinde bulduk ve arkadaşlarımız Ya-sin-i Şerif okudu, duasını ise Abdullah EROĞLU kardeşimiz yaptı.

İKRA Derneği Güngören Temsilciliği

DEVİR TESLİM!

Esenler temsilciliğimizde 2016-2017 eğitim sezonunda başkanlık yapmış olan Mehmet ÇELİK hocamız 2017-2018 sezonu için yerini Emin ATALAY hocaya devretmiştir. Mehmet hocamıza Esenler temsilciliği olarak devir teslim töreninde kendisine ufak bir hediye takdim ederek teşekkür edilmiştir. ALLAH (cc) her iki başkanımızdan da razı olsun.

GÜNDEMİN VE BİLGİNİN İZİNDENYİZ

Esenler şubemizde her Cuma günleri 21.00-21.40 saatleri arasında 'makale tahlili dersleri' yapmaya başladık. Katılan kişiler arasından her hafta belirli arkadaşlar seçiliyor. Her hafta bu arkadaşlar sırayla değişiyor. Belirlenen arkadaşlar sonraki hafta için gazete, internet vs. kaynaklardan okuyup seçtikleri makaleleri paylaşıyorlar. Genelde bir ya da iki makale okunuyor. Makalelerin konularını genelde siyaset, dünya gündemi ve tarih oluşturuyor. Farklı yaş gruplarının bulunması nedeniyle okunan makale türleri ve içerikleri zenginlik gösteriyor. Bu çeşitlilik daha önce bilmediği bir konuda katılımcının ilgisini çekmesini sağlayabiliyor.

Okunan makalelerin tartışılması ise daha iyi anlaşılmasını ve farklı şeyleri öğrenilmesini sağlıyor. Her hafta bu şekilde devam eden derslerimizde sizleri de aramızda görmekten memnuniyet duyarız.

DOSTLARLA BAŞBAŞA!

Esenler Şubesi olarak 27.08.2017 tarihinde bir Pazar sabahında Esenler şubemizde saat 09:00'da güncel kitap okuyucularımız, gençlerimiz ve eski yönetim kurulu üyelerimiz ile beraber güzel bir kahvaltı organizasyonunda buluştuk. Güzel, hoş ve samimi sohbetler yapılarak Dernek adına, kendimiz adına neler yapılabilir, nasıl

çalışmalıyız, gayretimiz ne kadar olmalı, hedeflerimiz neler şeklinde kahvaltı eşliğinde geçen sohbetimizde eski yönetim kurulu üyelerini tekrardan aramıza katma konusunda göstermiş olduğumuz gayretimizde sonuç vermiş oldu. Hem yedik hem kazandık.

ALLAH HEPSİNDEN RAZI OLSUN!

HASTA ZİYARETİ

İKRA Ailesi olarak, Esenler Şubemizdeki kitap okuyucumuz olan Ömer Yıldız ağabeyimizin geçirmiş olduğu rahatsızlık sebebiyle ziyaretinde bulunduk. Ömer Yıldız ağabeyimize dualarımızı ve geçmiş olsun dilekelerimizi ilettik. Allah kendisine sağlık, sıhhat ve ihsan eylesin inşallah.

Her zaman okuyucularımızın yanındayız, inşallah.

Kitapla Hayatı Değişenler: MEHMET SEVİNÇ

Mehmet bey, öncelikle sizi tanıyalım?

Mehmet SEVİNÇ, 1962 Malatya Arapkir doğumluyum. 4 çocuk babasıyım. 1976 yılından beri İstanbul'da ikâmet ediyorum. 1983 yılına kadar seyyar halıcılık ve başka sektörlerde ticaret yaptım. 1983 yılından beri beyaz eşya ve züccaciye işi ile uğraşmaktayım.

Kitap okumaya ne zaman başladınız?

Tabii ki daha önceleri ara ara kitap okuyordum. İKRA Derneği Başakşehir Şubesi açılınca dostlarımız beni sohbetlere ve kitap okumaya çağırdı. İKRA'nın tavsiye ettiği kitapları okudukça kitap okumayı daha çok sevmeye başladım.

Öğrendiğim kadarıyla açıköğretim okuyorsunuz, bu güzel fikri nasıl edindiniz veya sizi bu güzelliğe iten faktör nedir?

İlk öğretimimi Malatya'da bitirdim, İstanbul'a geldikten sonra açık öğretime yazıldım. Çocukların teşvik etmesiyle, orta okul ve liseyi bitirdim. Buna vesile olan çocuklarıma çok teşekkür ediyorum.

Kitap okumakla hayatınızda nasıl bir değişim oldu?

Kitap okumak insanı gerçekten değiştiriyor, ben de de bu değişim oldu. Kitap okuma listesinde insanı hayata bağlayan, gerçekleri gösteren kaliteli kitaplar var. Özellikle Mahmut Toptaş hocamızın Şifa Tefsiri gerçekten insanı etkiliyor. Ben Kur'an-ı Kerim'i her sene mealiyle birlikte 2-3 kez hatim ederim, lâkin Şifa Tefsiri gerçekten bir başka. Yani insan tefsiri okuduktan sonra Kur'an'ın ayetlerini daha iyi anlıyor.

İKRA Derneğinin kitap listesinde kaçınıcı sınıftasınız ve hangi kitap sizi çok etkiledi?

İKRA Derneği'nin kitap listesinde 1. ve 2. sınıfı bitirdim, şu an 3. Sınıftayım. Allah (cc) nasip ederse en kısa zamanda 4. sınıfa geçmeyi planlıyorum.

Kısa bir zaman önce hac vazifesini yerine getirdiniz, Allah kabul etsin. Sizce kitap okumanın size orda faydası oldu mu?

Evet, Rabbimize hamd-ü senalar olsun, Cenab-ı Allah nasip etti. 2002 yılında hac vazifesini yerine getirmiştim. Bu sene annemin yerine hacca gittim. Elhamdulillah çok güzel geçti, bereketli geçti. Özellikle İKRA'daki kardeşlerimize, ülkemize, REİS'imize dua ettik. Seven sevmeyen herkese dua ettik. Orada kitap okumanın çok faydasını gördüm, geleceğimiz yerlerde olsun, okuyacağımız dualar da olsun daha rahat geçirdik.

Yani ben hacca gittiğim zaman bazı bilgilerde edindim, ilmihal de okumuştum. Hacca gidenlerin çoğu bilmiyor, hanımlar erkeklerin önünde namaz kılıyor, bu olmaması gereken bir şey. Tabii ki bunu okusalarla kesinlikle yapmazlardı, biz tabii elimizden geldiği kadar uyardık.

Halkımıza kitap okumayla ilgili ne tür tavsiyeleriniz olur?

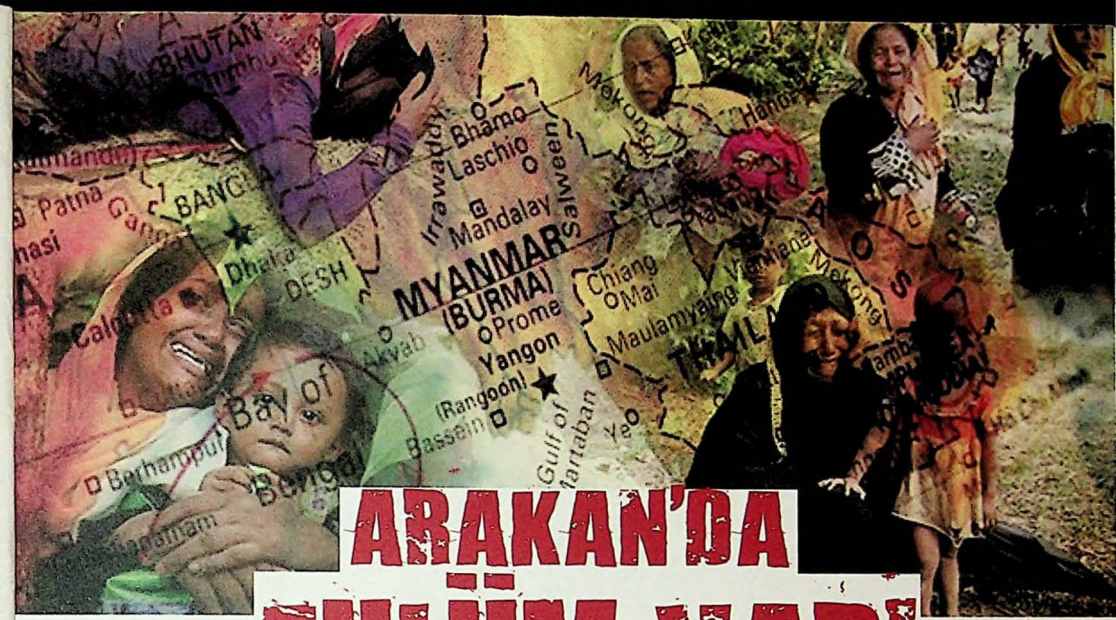
Tabii ki tavsiye ediyorum. Kitap okumayan bana göre çok cahil sayılır. Bizler okuyoruz, Kur'an-ı Kerim'de okuduk, farklı kitaplar da okuduk. Farklı kitaplar okumanın çok çok faydası var, insanların ufkunu açıyor ve insanlar yaşayacağı toplumda ne yapması gerektiğini daha iyi anlıyor.

Son olarak Derneğimiz hakkındaki düşüncelerinizi almak isterim?

Derneğimizi kuranlardan Rabbim ebediyeh razı olsun. Mehmet Çelik, Emin Atalay ve Ahmet Yapıcı hocalarımıza, siz değerli dostlarımıza gerçekten şükranlarını sunuyorum. İyi ki varlar, iyi ki İKRA'yı kurdular, eğer kurmasalardı gerçekten zamanımızın çoğu televizyon başında geçecekti. Yani şimdi bakıyorum haftada 1 gün perşembe günü sohbet dersleri oluyor, pazartesi günleri ilmihal dersleri oluyor çok faydalı oluyor.

İKRA Derneğinden Allah razı olsun diyorum. Rabbim ömürlerine bereket, sağlık, sıhhat, ihsan eylesin. Hepinize çok teşekkür ediyorum.

Röportaj: Hakan ULUÇ

ARAKAN'DA ZULÜM VARI!

Yaklaşık 250 yıldır Myanmar'ın batısındaki Arakan (Rakhine) eyaletinde baskı ve şiddet altında yaşayan Rohingya Müslümanları farklı tarihlerde defalarca katliama uğradı. 1942 yılında Müslüman kadınlara tecavüz edip mızraktan geçiren Budist çeteler, 150.000 Arakanlı'yı katletti. Benzer olaylar daha sonra defalarca tekrarlandı. Budist saldırılar sonucu Haziran 2012'de yine binlerce Müslüman katledildi.

Ekim 2016'da başlayan askeri şiddet ve baskılar neticesinde yaklaşık 100 bin insan yerlerinden edildi. 75 binden fazla insan Bangladeş'in Cox's Bazar bölgesinde bulunan ve dünyanın en kötü kampı olarak bilinen Kutupalong Kampı ve çevre bölgelerine yerleşmek zorunda kaldı. Yakılan köyler ve baskılar neticesinde yaklaşık 30 bin insan Arakan içinde yerlerini değiştirmek zorunda kaldı. O tarihten bu yana yüzbinlerce Arakanlı yardıma muhtaç hale geldi.

Evlerini terk ederek Bangladeş'e sığınan Arakanlı Müslümanları dünyanın en kötü şartlarında mülteci kamplarında hayatta kalmaya çalışıyor.

Son olarak Arakan bölgesindeki çatışmalar 10 polislin öldürülmesiyle yeniden başladı. Polislerin ölümlerinden Rohingya Müslümanlarını sorumlu tutan Myanmar hükümeti ve çeteler, bölgede insan avına çıktı. Binlerce kişinin öldüğü, on binlerce kişinin de

işkence gördüğü katliamdan kaçan Rohingya'lar ise sınırda Bangladeş polisi tarafından geri çevriliyor.

Olayların Bilançosu

Myanmar'da 10 günde 700'den fazla ev, cami, Kur'an kursu, medrese, okul ve dükkân yakıldı; 35'e yakın köy boşaltıldı. Bangladeş hükümeti mülteci girişini engellemeye çalışsa da son birkaç günde 20 binden fazla Müslüman yasa dışı yollarla Bangladeş'e giriş yaptı. Yaklaşık 60 bin Müslüman ise sınırı geçemediği için dağlık bölgelerde hayatta kalmaya çalışıyor.

Rohingya Müslümanlarına yardımlarını aralıksız sürdüren ekiplerimiz, katliamdan kaçanlara acil gıda yardımı ulaştırmaya devam ediyor.

Bu zulme sessiz kalmayan ve en yüksek perdeden seslendiren Türkiye ise bir yandan Kızılay ve diğer sivil yardım kuruluşları ile Arakanlı Müslümanlara yardım ulaştırmaya çalışırken, diğer yandan da dünyayı harekete geçirmeye çalışıyor.

İKRA DERNEĞİ olarak terörün her türlüünü şiddetle kınadığımız gibi Myanmar Arakan'da ki Budistlerin Müslümanlara yönelik şiddet ve tecavüzlerini kınıyor, Ümmet-i Muhammed-i Arakanlı kardeşlerine destek olmaya davet ediyoruz.

Sakarya/Kocaeli'de İKRA Derneği Temsilciliği'ne Doğru...

İKRA Derneği Esenler Şubesi Başkanımız Yakup YEMEZ abimiz üç yıl kadar önce Sakarya/Kocaeli'ye yerleşti. Bir yerden ayrılmak "İKRA" emrinden ve bu uğurda çalışmaktan ayrılmak anlamına gelmediği için Yakup YEMEZ abimiz gittiği yerde de hemen işe koyuldu ve çalışmalara başladı. Kocaeli ilçemizin Karşı Mahallesinde 3 yıl önce başlattığı sohbetler her Cuma akşamı düzenli olarak devam etmektedir. Sohbetlere sadece yaz sezonunda ara verilmekte olup, Ekim ayı itibariyle tekrardan Cuma sohbetleri kaldığı yerden devam edecektir. Bu vesile ile bunu da duyurmuş olalım.

İlk sohbetimiz 11 Ekim 2017 Çarşamba akşamı Ömer DÖNGELOĞLU hocamızın iştirakiyle Kocaeli Belediye Düğün Salonunda akşam namazından hemen sonra olacaktır.

Aynı şekilde bu sohbetlerle beraber Derneğimizin ana faaliyet alanı olan kitap okuma ve okutma çalışmalarına da büyük bir gayretle de-

vam ediliyor. Okuyan ve okuyan insanlarımızın hayatlarındaki olumlu değişiklikleri görmek ise çalışmalarındaki şevkimizi artırıyor ve bizlere tarifsiz bir mutluluk veriyor. Yine insanımızı kitapla buluşturma ve yediden yetmişe okuyan bir toplum olması yönündeki bu çalışmalarımıza, İstanbul ve Anadolu'muzun diğer il ve ilçelerinde olduğu gibi, Kocaeli'deki yetkililerimiz de her türlü desteği vermektedirler. Buradan onlara da teşekkür etmeyi bir borç biliyoruz.

Yakup YEMEZ abimizin öncülüğünde Şeref BİRYAN, Selahattin KISA, Tayfun KABA, Aydın AY, Cemal ŞAN ve İsmail ASLAN kardeşlerimizin gayretli çalışmalarıyla sürdürülen bu faaliyetlerin artık kurumsal bir hüviyete dönüşme zamanının geldiği görülmektedir. Yakın bir zamanda inşallah İKRA, İLİM KÜLTÜR VE RAHMET DERNEĞİ'mizin Kocaeli'de resmi temsilcilik olarak çalışmalarına yeni bir aşkla ve gayretle devam edeceğini şimdiden müjdelemek istiyoruz. Emegi geçen herkesten Allah razı olsun diyor ve Kocaeli için hayırlı olmasını diliyoruz.

İLLERE GÖRE İKRA TÜRKİYE KİTAP OKUR HARİTASI

İKRA ANADOLU İRTİBAT: İHSAN KARADAŞ - 0507 750 50 16

Esenler Şubesi

Fatih Mh. Fatih Cd. 35. Sk.
No:4/A Esenler
Tel: 0554 651 43 43

Bağcılar Şubesi

Çınar Mh. 5/2 Sk.
No. 8 Bağcılar
Tel: 0530 524 13 01

Güngören Şubesi

Güneştepe Mh. Şehit Özcan Canik
Sk. No:11/C
Tel: 0536 619 33 37

Tuna Şubesi

Tuna (Karabayır) Mh. Bağcılar Cd.
No:48 Esenler
Tel: 0543 788 22 40

Nenehatun Şubesi

Nenehatun Mh. Aziziye Cd.
No: 70 Esenler
Tel: 0532 456 86 16

Başakşehir Şubesi

Başak Center, Uğur İş Merkezi, Kat:1
D:6 5. Etap, 2. Kısım - Başakşehir
Tel: 0532 417 08 00

Serinova

Doğaya Açılan Pencere

FABRIKA:

Tormak San. Sitesi G Blok.
No: 17 İkitelli - İSTANBUL
Tel: (0212) 485 78 50
Fax: (0212) 485 78 49

YALOVA ŞUBE:

Taşköprü Merkez Mh. Yalova İzmit Yolu Cd.
No: 50/A Çiftlikköy / YALOVA
Tel: +90 (226) 353 38 08
Fax: +90 (226) 353 38 09

MALKARA FABRIKA:

Malkara OSB 111. Ada No: 3
Malkara / TEKİRDAĞ
Tel: +90 (282) 437 70 99
Fax: +90 (282) 437 70 69

  /serinovaplastik

info@serinova.com.tr

www.serinova.com.tr